ΚΑΛΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ - ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΝΙΚ. Χ. ΓΕΡΟΧΡΙΣΤΟΣ

ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΗΣ
ΔΗΜ. Κ. ΚΟΤΤΣΗΣ

ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ 1930

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

ΠΟΛΥΓΥΡΟΣ
ΚΥΡΙΑΚΗ
25
ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1960

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Δ'.
ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 396
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 1.

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΠΙΚΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ

Ἕνα ἀστέρι ἔλαμπε ἐπίμονα ἐκείνη τὴ νύκτα εἰς τὸ στερέωμα καὶ ἔκανε ν' ἀντιφεγγίζη ἡ χορταρένια στέγη τῆς φάτνης ἀνάμεσα εἰς ἕνα τοπεῖον κατάλευκον ἀπὸ τὸ χιόνι ποὺ εἶχε σκεπάσει ἑορταστικὰ μὲ τὸν πέπλον τῆς ἁγνότητός του κάθε ἀσχημίαν ἀπὸ τὴν ὄψιν τῆς γῆς. Καὶ ἀτὸ τὰ πέρατα ξεκινοῦν οἱ μάγοι καὶ οἱ σοφοί, κατάφορτοι ἀπὸ δῶρα διὰ νὰ ἔλθουν νὰ προσκυνήσουν τὸ Θεῖον Βρέφος. Ἦλθεν ἐτὶ τέλους ὁ προσδοκώμενος λυτρωτής. Αὐτὸς ποὺ θὰ συνεφιλίωνε τὸν ἄνθρωπον μὲ τὸν Θεόν.

Ἐννέα μῆνες συνεπληροῦντο καὶ ὁ ἀρχαγγελικὸς χαιρετισμὸς ἐνεσαρκοῦτο εἰς τὸ ταπεινὸν σπήλαιον. Θνητοί, ἀπὸ ἀνθρώπους θνητοὺς οἱ γεννήτορές του. Ἄγγελοι τῶν Οὐρανῶν οἱ ὑμνηταί του. Ἀστέρες τηλαυγεῖς οἱ φωτεινοὶ ἐξηγηταὶ τῶν θαυμασίων των. Χωρὶς πῦρ, χωρὶς ξίφη καὶ χωρὶς σίδηρον ὁ Μέγας Διδάσκαλος, ὁ γλυκὺς Ναζωραῖος, ἐθεμελίωσε τὴν ὑψηλήν του διδασκαλίαν. Καὶ ἡ ἀνθρωπότης, βυθισμένη εἰς τὴν ἀγωνίαν, πάσχουσα, παλαίουσα πρὸς ἀπόγνωσιν ἤκουσε μὲ συγκίνησιν τὸ σάλπισμα τῆς εἰρήνης, τῆς ἀληθείας ἐναντίον τοῦ ψεύδους, τῆς Δικαιοσύνης ἐναντίον τῆς ἀδικίας, τῆς ἰδέας ἐναντίον τῆς ὕλης, τῆς ἠθικῆς τάξεως κατὰ τῶν σκοτεινῶν δυνάμεων.

Σήμερον, μέσα εἰς τὴν δίνην τῶν ἐξοπλισμῶν εἰς τὴν ὁποίαν ἔχει ἐμπλακῆ ὁλόκληρος ὁ κόσμος, εἰς ἐποχὴν κλονισμοῦ τῶν θεμελίων ἐπὶ ὁποίων ἐστηρίχθησαν ἀπὸ χιλιετηρίδων αἱ κοινωνίαι τῶν ἀνθρώπων, ἡ ἀνθρωπότης θ' ἀκούση μὲ συγκίνησιν τὸ σάλπισμα τῆς Εἰρήνης ποὺ ἐσάλπισεν Ἐκεῖνος πρὸ δύο χιλιάδων ἐτῶν καὶ θὰ ἐννοήση ὅτι μόνον διὰ τῆς προσηλώσεως εἰς τὸ κήρυγμα Ἐκείνου θὰ φθάση εἰς τὸν ἀκύμαντον λιμένα τῆς γαλήνης τῆς ψυχῆς καὶ τῆς εἰρηνεύσεως τοῦ κόσμου.

ΞΕΝΟΦΩΝ Ι. ΧΑΤΖΗΣΑΡΑΝΤΟΣ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

ΤΟ ΚΗΡΥΓΜΑ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

Τοῦ Σεβασμ. Μητροπολίτου Κασ)δρείας κ.κ. ΣΥΝΕΣΙΟΥ

«Ἐτέχθη ὑμῖν σήμερον Σωτήρ, ὅς ἐστι Χριστὸς Κύριος» (Λ. 2,11)

Συναισθήματα ἱερὰ καὶ χαρμόσυνα πλημμυρίζουν τὴν καρδιὰ κάθε χριστιανοῦ σὲ κάθε ἐπίσημη ἑορτή. Μὰ τὰ συναισθήματα ποὺ ἀναβλύζουν στὰ ἱερά μας ἄδυτα κατὰ τὴν Χριστουγεννιάτικη νύχτα μπορῶ νὰ πῶ, ὅτι εἶναι τὰ πειὸ ἱερά, τὰ πειὸ χαρμόσυνα ἀπ' ὅλα τὰ ἄλλα. Τὸ μυστικὸ μάτι τῆς ψυχῆς μας ἐκστασιάζεται στὸ ὅραμα τῶν ἀνοιγμένων καὶ φωτοβολούντων οὐρανῶν. Ἡ λάμψη τοῦ μυσταγωγικοῦ ἀστεριοῦ, τὸ ξαφνικὸ πλημμύρισμα τοῦ ἀστροκέντητου οὐράνιου θόλου μὲ ἀγγελικὰ φτερουγίσματα, οἱ καταρράκτες τῶν μελωδιῶν ποὺ ξεχύνονται ἀπὸ τὰ ἀμέτρητα καὶ γλυκύφθογγα ἀγγελικὰ στόματα συνθέτουν μέσα στὴν εὐλαβῆ μας φαντασία ὅλο τὸ Χριστουγεννιάτικο διάκοσμο, ὅπως μᾶς τὸν ζωγράφισαν οἱ ἱεροὶ εὐαγγελισταὶ καὶ ἡ Χριστιανικὴ παράδοσις.

Συνυφαίνει τὴν καρδιὰ κάθε πιστοῦ ὁ Χριστουγεννιάτικος θρησκευτικὸς ρωμαντισμός. Μὰ ἡ ἐπέτειος τῶν θεϊκῶν γενεθλίων δὲν εἶναι θέμα γιὰ αἰσθηματικὲς ἐξάρσεις, θρησκευτικὰ σκιρτήματα μόνο χωρὶς καμμιὰ σοβαρώτερη καὶ διαρκέστερη ἐπίπτωση στὴν ψυχή μας. Πέρα ἀπὸ ὅλους τοὺς εὐλογικοὺς συναισθηματισμοὺς εἶναι ἕνα θέμα ξεχειλισμένο ἀπὸ νόημα βαρυσήμαντο. Νόημα γεμᾶτο αἰσιοδοξία καὶ ἀνθρωπιά. Καὶ τοῦτο διότι τὸ θεῖον βρέφος δὲν εἶναι ὁ οὐράνιος ἐπισκέπτης, ποὺ σαρκώθηκε γιὰ νὰ ὠμορφήνει μιὰ περίοδο τῆς ἱστορίας τοῦ κόσμου. Ἀλλὰ εἶναι πάνω ἀπὸ ὅλα ὁ Σωτήρ. Τὸ μήνυμα τοῦ ἀγγέλου πρὸς τοὺς ἀγραυλοῦντας ποιμένας: «ἐτέχθη ὑμῖν σήμερον Σωτὴρ» εἶναι ἕνα μήνυμα παγκόσμιο καὶ ὑπέρχρονης ἀξίας.

Ὁ Καῖσαρ καὶ ὁ Πατρίκιος, ἔχουν τὴν ἀξίαν των ὄχι ἐξ αἰτίας τῶν τίτλων ποὺ τοὺς δίδει ἡ ἐξουσία καὶ ἡ ράτσα ἀλλὰ ἐξ αἰτίας τοῦ ὅτι εἶναι ἄνθρωποι πλάσματα Θεοῦ Καὶ ἀντιθέτως: Οἱ δοῦλοι καὶ τὸ ἀνώνυμο πλῆθος δὲν χάνουν τίποτα ἀπὸ τὴν ἀξία των ὡς ἄνθρωποι πορὶ τὴν δυστυχισμένη καὶ ἀνώνυμη μοῖρα των γατὶ καὶ αὐτοὶ εἶναι πλάσματα Θεοῦ. Πλάσματα ποὺ περιβάλλονται ἀπὸ τὴν στοργὴν καὶ τὴν ἀγάπην τοῦ χριστιανικοῦ Θεοῦ Τὴν βαρυσήμαντη καὶ παρήγορη σημασία τοῦ μηνύματος τοῦ Σωτῆρος, Χριστοῦ περὶ ἀνθρωπίνης ἀξίας ἴσως νὰ μὴ τὴν καλοαισθάνεσαι, φίλε ἀναγνώστη. Θυμήσου ὅμως τὰ χρόνια τῆς ξενικῆς κατοχῆς, θυμήσου τὰ χρόνια τῆς ἀντοσίας καὶ βάλε μέσα στὸ νοῦ σου πόσο φτηνὴ εἶχε καναντήσει ἡ ζωή σου. Πόσο ἔτρεμες μήπως κάτοια στιγμὴ πέσης στὰ νύχια τῶν ἀτανθρώπων ἐκείνων ἀνθρώπων καὶ τότε θὰ καταλάβης πόσο πολύτιμο, πόσο παρήγορο, πόσο ἀνθρώπινο εἶναι τὸ κήρυγμα τοῦ Χριστοῦ περὶ τῆς ἀξίας σου ὡς ἀνθρώπου. Γιατὶ ἡ παροχὴ τῆς ἀνθρώπινης ἀξίας ἀπαιτεῖ καὶ ἀνάλογη τιμή, ἀνάλογο σεβασμὸ πρὸς τὰ στοιχειώδη δικαιώματά σου στὴ ζωὴ ἀπὸ τοὺς ἄλλους.

Ὅταν συγκρίνουμε τὸν ἑαυτό μας μὲ τὸ πλῆθος τῶν ὁρατῶν καὶ ἀοράτων ἀστέρων βρίσκουμε ὅτι εἴμαστε ἕνα τίποτα. Ὁ ἀπειρομεγέθης ὑλικὸς ὄγκος των μᾶς ἐξαφανίζει τελείως. Ἀπὸ τέτοιες συγκρίσεις ξεκινῶντας πολλοὶ γραμματισμένοι χάνουν τὴν πίστη τους. Εἶναι δυνατόν, διαλογίζονται, ὁ ἄπειρος Θεὸς μέσα σὲ ἕνα τέτοιο κατακλυσμὸ ὕλης ποὺ ὑπάρχει μέσα στὸ χῶρο νὰ ἀσχολεῖται μὲ τὸ ἀόρατο αὐτὸ μικρόβιο ποὺ λέγεται ἄνθρωπος; Ἀσφαλῶς ὄχι συμπεραίνουν. Ἂς μὴ σκεπτόμαστε λοιπὸν καὶ μεῖς τὸν Θεό. Τὸ κήρυγμα ὅμως τοῦ θείου βρέφους καὶ στὸ σημεῖο τοῦτο μᾶς σώζει ἀπὸ τὴν ἀπόγνωση ἐκεῖνος ὁ λόγος του: «Τί γὰρ ὠφελήσει ἄνθρωπον ἐὰν τὸν κόσμον ὅλον κερδίση καὶ ζημιωθῆ στὴν ψυχὴν αὐτοῦ» ὑπογραμμίζει τὴν ὑπερυλικὴ ἀξία μας Ὑπογραμμίζει τὴν προνομιοῦχο θέση μας μέσα στὸ γιγαντιαῖο Σύμπαν ἐξ αἰτίας τοῦ ὅτι εἴμαστε φορεῖς ψυχῆς, φορεῖς πνεύματος ἀθανάτου καὶ αἰωνίου. Καὶ ἡ ἀξία μας αὐτὴ ὑπογραμμίζεται ἐντονώτερα μὲ τὸ θεῖον δρᾶμα.

Τὸ κήρυγμα τσῦ Σωτῆρος ὑπογραμμίζει τὴν ἀξία μας καὶ διὰ τῆς πνευματικῆς ἐλευθερίας ποὺ χαρίζει στοὺς πιστούς του. Ἴσως νὰ μὴν αἰσθάνεσαι τὶ σημαίνει πνευματικὴ ἐλευθερία ἀπὸ τὴν ἁμαρτία. Φέρε στὸ νοῦ σου μερικὲς εἰκόνες τῆς ζωῆς Κάποιος νέος π.χ. καλῆς οἰκογενείας, μορφωμένος, ὑγιὴς καὶ κατὰ πάντα Κύριος ἀπέκτησε τὸ ἐλάττωμα τοῦ χαρτιοῦ, τῆς γυναίκας τοῦ κρασιοῦ. Σὲ λίγον καιρὸ φθείρεται καὶ ὡς κύριος καὶ ὡς ἄνθρωπος. Ὅλοι τὸν ἐλεεινολογοῦν. Βλέπει τὸ κατάντημά του. Μὰ δὲν ἔχει τὴ δύναμη νὰ ἀντιδράση Εἶναι δοῦλος τῆς ἁμαρτίας του. Ἔχει λοιπὸν ἢ δὲν ἔχει ἀξίαν ἡ πνευματικὴ ἐλευθερία ἀπὸ τὴν ἁμαρτίαν ποὺ χαρίζει ὁ Χριστός; Πολλοὶ δοῦλοι τῆς ἁμαρτίας μόνο διὰ Χριστοῦ ἔγιναν ἀπελεύθεροι

Αὐτὴν τὴν πνευματικὴ ἀνόρθωση τῆς ἀξίας μας μᾶς ἔφερε τὸ θεῖον βρέφος.

† Ὁ Κασσανδρείας ΣΥΝΕΣΙΟΣ

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ ΚΑΙ ΜΑΘΗΤΕΣ

Παραμονὲς Χριστουγέννων Ἡ ἀνθρώπινη ψυχὴ ἐξαγνισμένη καὶ λαμπροφορεμένη περιμένει τὴν Γέννησιν τοῦ Χριστοῦ. Μεγάλη καὶ λαμπρὴ γιορτὴ τῆς Χριστιανοσύνης. Ἀνακούφισι καὶ ἐλπίδα τοῦ δυστυχισμένου, παρηγοριὰ καὶ καταφύγιον τοῦ κατατρεγμένου. Μιὰ πλούσια πνευματικὴ καὶ ἠθικὴ τροφὴ ἀποτελοῦν οἱ Ἅγιες αὐτὲς ἡμέρες μὲ τὶς ἱερές, ἀπαλὲς καὶ εὐχάριστες παραδόσεις γιὰ τοὺς μαθητές. Ἡ Ἅγια Φάτνη μὲ τεράστια μαγνητικὴ δύναμι ἕλκει τὶς ἡμέρες αὐτὲς τὴν προσοχὴν καὶ τὸ διαφέρον.

Παραμονὲς Χριστουγέννων. Τὰ ἀθῶα καὶ ἄκακα μάτια τῶν μαθητῶν μὲ τὴν ἀγνὴν καὶ ἄδολην ψυχήν των αἰχμαλωτίζονται ἀπὸ τὴν διήγησιν τῆς Γεννήσεως. Μεταφέρονται νοερὰ στὴν μακρυνὴν χώραν καὶ συμμετέχουν ψυχικὰ στὴν ἱερότητα τῆς στιγμῆς, ποὺ τὰ πάντα καταυγάζονται ἀπὸ τὸ φῶς τοῦ ἀνατέλλοντος χριστιανισμοῦ,

Ἀρχηγὸν καὶ ὁδηγὸν τάσσει τὸν Χριστὸν ἡ παιδικὴ ψυχὴ μέσα στὶς δυσκολίες καὶ στὰ ἐμπόδια τῆς ζωῆς. Πρωτοπόρον καὶ φωτεινὸν παράδειγμα στὴν δύσβατην πορείαν τῆς ζωῆς.

Τὸ παιδὶ ὁραματίζεται καὶ βλέπει μὲ τὰ μάτια τῆς ψυχῆς του τὸν νεογέννητον Χριστὸν μὲ τὸν φωτοστέφανον τῆς Θεότητος. Ἡ φαντασία του καὶ τὰ ὄνειρά του κυριαρχοῦνται ἀπὸ διηγήσεις Χριστουγενιάτικου περιεχομένου. Τὰ Χριστούγεννα εἶναι ἡ κατ' ἐξοχὴν παιδικὴ γιορτή.

Τὰ κοινωνικὰ συναισθήματα τῶν παιδιῶν καθίστανται περισσότερον εὐαίσθητα τὶς ἡμέρες αὐτὲς καὶ τὰ παρακινοῦν σὲ παντοειδεῖς ἀνθρωπιστικὲς ἐκδηλώσεις. Ἄπειρες καὶ συγκινητικὲς οἱ προτάσεις των διὰ τὴν διάθεσιν τῶν εἰσπράξεων ἀπὸ «τὰ κάλαντα» καὶ «τὰ Χριστούγεννα».

Οἱ ὀπτασίες καὶ προσδοκίες ἀποτελοῦν τὸ ἐπικρατέστερο ψυχικὸν περιεχόμενον στὴν παιδικὴν ψυχὴν κατὰ τὶς ἡμέρες αὐτές. Δονοῦν τὸν βαθύτατον ψυχικὸν κόσμον τοῦ παιδιοῦ τὰ Χριστούγεννα καὶ χαρίζουν ἀπερίγραπτες ἀπολαυστικὲς στιγμὲς στὴν νέαν γενεὰν μὲ τὰ ὄνειρα καὶ τοὺς ὁραματισμούς. Ὁ μικρὸς Χριστὸς ὁμιλεῖ μὲ μιὰ ξεχωριστὴ γλῶσσα στὴν παιδικὴν ψυχήν, ποὺ ἀγάλλεται καὶ λαμπρύνεται ἀπὸ τὴν ἑορταστικὴν ὄψιν τῶν ἡμερῶν. Φτερουγίζει ἡ παιδικὴ σκέψις στὸν τόπον τοῦ θαύματος καὶ τῆς μαγείας, στὴν φωτοβολημένην Σπηλιὰν τῆς Βηθλεὲμ καὶ θέλγεται καὶ μαγεύεται καὶ συναρπάζεται ἀπὸ τὸ ὁλόλαμπρον, φανταχτερὸ καὶ ἀσύλληπτον περιβάλλον τῆς Γεννήσεως.

Μιὰ νέα ζωὴ ὄμορφη, ἠθική, ἰδεώδης καὶ ὑψηλὴ ἐγκαινιάζει ἡ Γέννησις τοῦ Θείου Βρέφους. Τὴν ζωὴν αὐτήν, σὰν ὑπεύθυνοι γιὰ τὴν ὑγιῆ διαπαιδαγώγησιν τῆς νέας γενεᾶς, ἄς δείξωμε στοὺς μαθητές μας, στὰ πονεμένα Ἑλληνόπουλα, γιὰ νὰ νοιώσουν τὴν αἰώνιαν καὶ παντοτεινὴν χαρὰν τῆς γνήσιας, τῆς μεγάλης καὶ τῆς σωτήριας χριστιανικῆς ζωῆς.

ΙΩΑΝ. ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΣ

Η ΓΝΩΜΗ ΜΑΣ

ΚΡΙΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ ΝΕΩΝ ΜΟΥΔΑΝΙΩΝ

Ὡς θὰ ἴδουσιν, οἱ ἀναγνῶσται μας, εἰς τὸ ἐν ἄλλῃ σελίδι μας δημοσιευόμενον σχετικὸν δημοσίευμα, ἐπραγματοποιήθη τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν εἰς τὰ Νέα Μουδανιά, τὸ ἐργατικὸν συνέδριον, τὸ ὁποῖον ἠναγκάσθη τὸ Ἐργατικὸν Κέντρον Θεσσαλονίκης, νὰ διοργανώσῃ, ἀφ' ἑνὸς μὲν διὰ νὰ μετριάσῃ τὴν ἀπογοήτευσιν τῶν ἐργατῶν, ὡς ἐκ τῆς ἐντελοῦς μέχρι σήμερον ἀδιαφορίας του, ἀφ' ἑτέρου δὲ καὶ κυρίως διὰ νὰ προκαλέσῃ ἀντιπερισπασμὸν εἰς τὰς προσπαθείας τῶν ἐργαζομένων τοῦ Νομοῦ, πρὸς ἵδρυσιν τοῦ ἐργατικοῦ κέντρου Χαλκιδικῆς.

Ἁπλοῦν δὲ μᾶλλον πρόσχημα ἦσαν τὰ ἄλλα θέματα τοῦ συνεδρίου, ὡς ἀποδεικνύεται ἐν τῶν ἐντόνων προσπαθειῶν του, ὅπως ἐπιτύχῃ τὴν ἐκ μέρους τῶν συνελθόντων σωματείων ἀπόφασιν περὶ μὴ ἱδρύσεώς του.

Ὁ κ. Θεοδώρου, κατὰ τρόπον, ἀποδεικνύοντα, ὅτι ἀπώλεσε τὴν ψυχραιμίαν του ἐχαρακτήρισε πρῶτον διὰ φράσεων ἥκιστα εὐγενῶν τὴν γενναίαν στάσιν τῆς Ἐφημερίδος μας ἐπὶ τοῦ θέματος τοῦ Ἐργατικοῦ Κέντρου ἐκφράσας τὴν λύπην διότι ἡ Ἐφημερὶς ἀπουσίαζεν ἐκ τοῦ συνεδρίου,

ΚΑΙ ΠΑΛΙΝ Η Α.Τ.Ε.

Εἶναι τόσον σοβαρὸν τὸ ζήτημα, ὥστε θεωροῦμεν ὑποχρέωσίν μας, μολονότι πολλάκις καὶ κατὰ τὸ παρελθὸν τὸ ἐσχολιάσμεν, νὰ ἐπανέλθωμεν ἐκ νέου ἐπ' αὐτοῦ.

Τὸ ἐν τῇ πόλει μας Ὑποκατάστημα τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, τοῦ ὁποίου ἡ περιφέρεια, ὡς εἶναι λίαν μεγάλη, ἀνέπτυξε, κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη, ἀξιέπαινον δραστηριότητα, δι' ἐπεκτάσεως τῶν ἐργασιῶν αὐτοῦ. Ἡ ἐπέκτασις ὅμως αὐτὴ τῶν ἐργασιῶν, ἡ ὁποία εἶναι τόσον ἐπιτακτική, προϋποθέτει καὶ ἀνάλογον αὔξησιν τοῦ προσωπικοῦ, τόσον διοικητικοῦ, ἰδιαιτέρως μάλιστα ἐπιστημονικοῦ. Ἀλλ' ὄχι μόνον αὐτὸ δὲν ἐγένετο ἀλλ' οὔτε κἂν συνεπληρώθησαν αἱ ὀργανικαὶ ἐλλείψεις αὐτοῦ.

Εἷς καὶ μόνον γεωπόνος ὑπηρετεῖ εἰς αὐτό παρὰ τὰς ὑπεραν θρώπους προσπαθείας τοῦ ὁποίου δὲν καθίσταται δυνατὴ ἡ πλήρης ἐξυπηρέτησις τῶν ἀγροτῶν μας, πελατῶν τῆς Τραπέζης. Εἶναι ἀδιανόητον νὰ πιστεύεται ὅτι εἷς καὶ μόνον γεωπόνος δύναται νὰ ἐξυπηρετήσῃ ὁλόκληρον νομόν!

Ἡ ἀπαράδεκτος αὕτη κατάστασις, ἡ ὁποία ἐπὶ τόσον ἤδη χρόνον ἐξακολουθεῖ, δέον νὰ παύσῃ πλέον ἀποστελλομένου ἐνταῦθα ἑνὸς τουλάχιστον εἰσέτι γεωπόνου.

μακρὰν εὑρισκόμενος τῆς πραγματικότητος. Διότι ἡ Ἐφημερίς μας ἦτο παροῦσα, ὡς εἶχε καθῆκον, παρηκολούθησε δι' εἰδικοῦ συντάκτου της τὸ Συνέδριον, τὰς ἐργασίας τοῦ ὁποίου καὶ πιστῶς περιγράφει.

Παρατηροῦμεν λίαν εὐχαρίστως, ὅτι τὰ σχέδια τοῦ κ. Θεοδώρου ἀπέτυχον καὶ ὅτι θὰ ἀντελήφθη καὶ ὁ ἴδιος, ὅτι ματαιοπονεῖ καταπολεμῶν τὴν κίνησιν πρὸς ἵδρυσιν τοῦ Ἐργατικοῦ μας Κέντρου, τὸ δέ ἐπιχείρημά του, καθ' ὅ τοῦτο δὲν πρέπει νὰ ἱδρυθῇ, διότι δῆθεν θὰ ἐγερθῶσιν ἔριδες περὶ τοῦ τόπου, εἰς τὸν ὁποῖον νὰ ἑδρεύῃ τὸ Ἐργατικὸν Κέντρον, εἶναι τοὐλάχιστον ἀστεῖον ὡς διετυπώθη δι' ἐρωτήσεως ποῦ ἐπιθυμοῦν οἱ σύνεδροι νὰ ἐδρεύῃ τοῦτο, εἰς τὴν ὁποίαν ἐδόθησαν διάφοροι ἀπαντήσεις. Διότι ἐὰν τὴν αὐτὴν ἐρώτησιν ἀπευθύνωμεν καὶ εἰς τὰ σωματεῖα τοῦ Ἐργατικοῦ Κέντρου Θεσσαλονίκης, θὰ δοθῶσιν πολλαί, ἀνάλογοι ἀπαντήσεις. Ἐξ ἄλλου ὁ ἰσχυρισμὸς τοῦ κ. Θεοδώρου, ὅτι οὐδεὶς ἐκ τῶν ἐργαζομένων τῆς Χαλκιδικῆς εἶναι ἄξιος νὰ διευθύνῃ τὸ Ἐργατικὸν Κέντρον μας ἀποτελεῖ βαρυτάτην προσβολὴν τοῦ ἐργατικοῦ μας κόσμου.

Ἐν πάσῃ περιπτώσει διαπράττει βαρύτατα ὡς πρὸς αὐτὸ σφάλματα ὁ κ. Θεοδώρου.

Τὸ Ἐργατικὸν Κέντρον Χαλκιδικῆς θὰ γίνῃ. Καὶ ἄξια ἐργατικὰ στελέχη μας θὰ τὸ διοικήσουν καὶ διαστέλλοντες τὸν κ. Θεοδώρου καὶ τὰς φιλοδοξίας του ἀπὸ τοὺς συναδέλφους των τῆς Θεσσαλονίκης θὰ συνεργασθῶσι μετ' αὐτῶν εἰς πᾶν κοινὸν ζήτημα.

Ο κ. ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ ΓΟΥΛΑΣ

Δυνάμει Διατάγματος ἀνενεώθη ἡ θητεία τοῦ τέως Νομάρχου Χαλκιδικῆς καὶ ἤδη τοιούτου Φθιώτιδος κ. Δημοσθένους Γούλα, κριθείσης ἀρίστης τῆς μέχρι τοῦδε ὑπηρεσίας αὐτοῦ ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς κρίσεως τῶν Νομαρχῶν.

Χαίρομεν ἰδιαιτέρως διὰ τὴν τιμητικὴν κρίσιν τοῦ κ. Γούλα, ὄχι μόνον διότι εἶναι δικαία, ὄχι μόνον διότι ἡ Χαλκιδικὴ ἐνθυμεῖται εὐγνωμόνως τὰς ὑπηρεσίας, τὰς ὁποίας τῇ προσέφερεν, ἀλλὰ καὶ διότι ἡ Ἐφημερὶς αὕτη δὲν ἔσφαλεν ἀπὸ τῶν πρώτων μηνῶν τῆς ἐν τῷ Νομῷ μας ὑπηρεσίας του διδοῦσα τὰ ἐξαίρετα σχετικὰ προσόντα του, ἐνισχύσασα τὸ ἔργον του καὶ τελικῶς ἀναγνωρίσασα αὐτό.

Πρὸς τὸν κ. Γούλαν διαβιβάζομεν τὰ ἐγκάρδια συγχαρητήρια τοῦ Λαοῦ τῆς Χαλκιδικῆς καὶ τὰς θερμὰς εὐχάς μας διὰ τὸ εὐτυχὲς μέλλον του.

ΤΟ ΣΠΗΛΑΙΟΝ ΤΗΣ ΒΗΘΛΕΕΜ ΠΗΓΗ ΤΗΣ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗΣ ΜΑΣ ΕΥΔΑΙΜΟΝΙΑΣ

ΙΩΑΝΝΟΥ ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΥ Δημ)λου Ὀλυμπιάδος

Τὶς ἡμέρες τῶν Χριστουγέννων μιὰ εὐχάριστος διάθεσις συνέχει τὴν ὕπαρξίν μας. Ἡ σκέψις μας γυρίζει νοσταλγικά στὰ ὄμορφα καὶ ἀμέριμνα παιδικά μας χρόνια καὶ νοιώθει μὲ κάποια κρυφὴ χαρὰ καὶ ἀγαλλίασι τὴν παιδικὴν ἀθωότητα καὶ χάριν, ποὺ μὲ μίαν ἀνυπόμονην προσμονὴν περίμενε κάθε χρόνο τὴν γέννησιν τοῦ Θείου Βρέφους.

Οἱ θελκτικὲς καὶ συναρπαστικές χριστουγεννιάτικες ἀφηγήσεις τῆς γιαγιᾶς κοντὰ στὸ τζάκι κατὰ τὶς παγερὲς καὶ χιονισμένες χειμωνιάτικες βραδιὲς ζωντανεύουν στὴν σκέψιν μας τὸν χαμένον παιδικὸν παράδεισον.

Τὰ παιδιὰ σκηνοθετοῦν στὴν φαντασίαν των τὸ Σπήλαιον τῆς Βηθλεὲμ καὶ χαίρονται καὶ φωτίζονται ἀπὸ τὴν λαμπρότητα καὶ τὸ μεγαλεῖον τῆς Θεότητος. Νοιώθουν τὴν πλέον ἄδολον χαρὰν καὶ τὴν πλέον εὐχάριστον διάθεσιν διαποτισμένην ἀπὸ καλωσύνην καὶ ἀθωότητα.

Καὶ οἱ μεγάλοι, παρ' ὅλο τὸ καταθλιπτικὸν βάρος τῶν εὐθυνῶν καὶ τῶν ἀναγκῶν τῆς ζωῆς, νοιώθουν τὶς ἡμέρες αὐτὲς κάποια ψυχικὴ ἀνακούφισι καὶ κάποια δροσερὴ ὅασι μέσα στὴν ἔρημον τῆς πεζότητος καὶ τῆς μονοτονίας τῆς ζωῆς των. Στρέφουν πρὸς τὸ ἄσημον Σπήλαιον τῆς Ἀνατολῆς καὶ νοιώθουν μέσα τους τὴν ἀγνοτέραν φωνὴν τῆς ἀνθρωπιᾶς καὶ τοῦ ὑψηλοτέρου ψυχικοῦ πολιτισμοῦ των.

Τὰ Χριστούγεννα σημαίνουν τὴν ἀνάστασιν τοῦ νεκρωμένου ἀπὸ τὴν ἁμαρτίαν ἀνθρώπου καὶ τὴν δημιουργίαν μιᾶς νέας δημιουργικῆς καὶ ἀνοδικῆς ἠθικῆς πορείας. Σημαίνουν τὸ φῶς καὶ τὴν ἀλήθειαν, ποὺ διεσκόρπισε στὰ πέρατα τῆς Οἰκουμένης ὁ ἀνατείλας τηλαυγὴς καὶ λαμπερὸς ἀστέρας τῆς Ἀνατολῆς. Τὰ Χριστούγεννα ἀποτελοῦν τὸ πιὸ βαρυσήμαντον κοσμοϊστορικὸν γεγονός, ποὺ συνεκλόνισε βαθύτατα τὴν ἀνθρώπινην ψυχὴν καὶ διήνοιξε καθαρώτερους καὶ φωτεινότερους ὁρίζοντας στὴν ἀναζήτησιν τοῦ ἀληθινοῦ καὶ πραγματικοῦ νοήματος τῆς ζωῆς τοῦ ἀνθρώπου. Ἀποτελοῦν τὸν σημαντικώτερον σταθμὸν τῆς ζωῆς τοῦ ἀνθρώπου, ποὺ ρίχνουν ἄπλετα τὸ Θεῖον καὶ λαμπρὸ τους φῶς στὸ σκοτεινὸν παρελθὸν καὶ στὸ χαρούμενον καὶ ἐλπιδοφόρον μέλλον.

Μιὰ νέα πορεία καὶ μιὰ νέα χαραυγὴ διαγράφεται μέσ' στὴν θολὴν ἀτμόσφαιραν. Μιὰ νέα γιγάντια ψυχικὴ δύναμις ἀναπηδᾶ στὴν ἠθικὴν ζωὴν τοῦ ἀνθρώπου. Δημιουργία, ἔξαρσις καὶ ψυχικὴ ἀνάτασις, συναισθηματικὲς καταστάσεις ἄγνωστες ὥς τότε ἀναφαίνονται στὴν κοινωνικὴν ζωὴν τοῦ ἀνθρώπου.

Ἡ σκέψις περιβεβλημένη μὲ τὴν μαγείαν τοῦ ὑπερκοσμίου θαύματος τῆς Βηθλεὲμ φτερουγίζει τὶς ἡμέρες αὐτὲς στὸν τόπον αὐτὸν τῶν Ἀγγέλων καὶ τῶν Ποιμένων καὶ σὲ μιὰ εὐλαβικὴ καὶ ἐκστατικὴ στιγμὴ γονατίζει στὸ φτωχικὸν Σπήλαιον ἐμπρὸς στὸν νεογέννητον Λυτρωτὴν καὶ προσφέρει τὰ σμύρνα, τὸν χρυσὸν καὶ τὸν λίβανον τῆς βαθειᾶς της λατρείας καὶ ἀφοσιώσεως.

Οἱ καιροί μας, ὅμως, σήμερα εἶναι κρίσιμοι καὶ κοσμογονικοί. Λείπει ἀπὸ τὴν κοινωνίαν μας τὸ ἄρωμα τῆς ἀγάπης, ποὺ ξεχύθηκε ἀπὸ τὴν Ἱεράν καὶ Πανάγιαν Φάτνην τῆς Βηθλεέμ. Λείπει ἡ προθυμία τῆς θυσίας τῶν ἀτομικῶν μας συμφερόντων γιὰ τὸ καλὸν τοῦ κοινωνικοῦ συνόλου. Λείπουν ὁ ἀλτρουϊσμός, ἡ καλωσύνη, ἡ εὐσπλαγχνία καὶ ὅλες οἱ φωτεινὲς καὶ καθαρὲς ἀρετές, ποὺ ἐδίδαξε καὶ ἐπεσφράγισε μὲ τὸν τραγικόν Του θάνατον ὁ μεγάλος θριαμβευτὴς τῆς ἀγάπης καὶ τῆς δικαιοσύνης. Τὸ φάσμα τοῦ πολέμου ἀπειλεῖ καὶ παγήνει τὴν ἀνθρώπινην ψυχήν. Ἡ συμπάθεια ἀπέναντι στὴν δυστυχίαν ἀπαμβλύθηκε, ἡ συμπόνια στὸν πόνον καὶ στὴν ἀγωνίαν ἀτόνησε καὶ ἡ ἀδιαφορία ἐμπρὸς στὸν συνάνθρωπον γιγαντώθηκε

Καὶ πάλιν ἐφέτος ἔρχεται τὸ θεῖον Χριστουγεννιάτικον πνεῦμα νὰ ὑπενθυμήσῃ στὸν παραπλαιημένον ἄνθρωπον τὸ χρέος καὶ τὸ καθῆκον του καὶ νὰ τοῦ ὑποδείξῃ τὸν ἴσιον καὶ σωστὸν δρόμον, ποὺ πρέπει ν' ἀκολουθῇ σὰν λογικὴ ὑπόστασις καὶ προνομιοῦχος φύσις. Καὶ πάλιν κι' ἐφέτος χαρμόσυνα κτυποῦν οἱ καμπάνες καὶ εὐφρόσυνα συναισθήματα πλημμυρίζουν τὴν ψυχήν μας ἀπὸ τὰ θεῖα καὶ γλυκόηχα τροπάρια τῆς Γεννήσεως. Παρέρχεται, ὅμως, ὁ χρόνος τῶν ἁγίων ἡμερῶν καὶ ὀλίγον κατ' ὀλίγον ἐξασθενεῖ ἡ ἐσωτερικὴ χριστιανικὴ ψυχική μας διάθεσις. Προβάλλεται τὸ δικαιολογητικὸν τῆς συνεχοῦς μερίμνης καὶ ἀσχολίας μας γύρω τὰ ζητήματα τῶν βιοτικῶν μας ἀναγκῶν.

Οἱ ἐργασίες μας καὶ οἱ ἐνέργειές μας κάτω ἀπὸ τὸ χριστιανικὸν πνεῦμα δὲν πρόκειται νὰ δυσχεραίνωνται, ἀλλ' ἀπεναντίας διευκολύνηνται καὶ νὰ καρποφοροῦν θετικώτερα καὶ ἀποτελεσματικώτερα.

Ἡ σταθερή μας πνευματικὴ καὶ ψυχικὴ πορεία καὶ γενικῶς ὁ προσανατολισμός μας πρὸς τὸ φτωχικὸν Σπήλαιον τῆς Βηθλεὲμ μᾶς ἐγγυᾶται μόνον τὴν σωτηρίαν μας ἀπὸ τὴν καταστροφὴν καὶ τὸν ἠθικὸν ξεπεσμόν.

Ἡ προσατένισις μετὰ βαθειᾶς πίστεως πρὸς τὴν παντοδυναμίαν τοῦ Θείου Βρέφους καὶ ἡ σταθερὰ ἀπόφασις νὰ ἀλλάξουμε πορείαν στὸ σκάφος μας μᾶς διδουν τὰ βάσιμα ἐχέγγυα μιᾶς εἰρηνικῆς, εὐτυχισμένης καὶ χαρούμενης ζωῆς. Ἡ Θεία ὄψις τοῦ ἐνανθρωπήσαντος Σωτῆρος μᾶς ὑπόσχεται τὴν λύτρωσίν μας ἀπὸ τὰ βαρειὰ ὁλικὰ δεσμὰ τῶν καιρῶν μας.

Ὁ θριαμβευτὴς τῆς ἠθικῆς νίκης καὶ καταλυτὴς τοῦ Ἅδου καὶ θανάτου γεννᾶται μέσα στὸ κρύο καὶ τὴν παγωνιάν. Οἱ βοριάδες καὶ σήμερα ἀνεμοδέρνουν τὴν δοκιμασμένην ἀνθρωπότητα. Ὑπάρχουν ἄνθρωποι καὶ σήμερα, ποὺ ἐναγωνίως ἐπιζητοῦν μέσα στὸ σκότος τῆς ἁμαρτίας τὸ φῶς τῆς ἀναγεννήσεως, τῆς χαρᾶς καὶ τῆς ἀνακουφίσεως. Τὰ ὀψηλὰ κοινωνικὰ συναισθήματα μᾶς ἐγκατέλειψαν καὶ τὴν θέσιν των τὴν ἐπῆραν τὰ ἀτομικιστικὰ μὲ τὴν ὀλέθριαν ἐπίδρασίν των στὸν ψυχικόν μας κόσμον.

Μέσα στὴν ἐπικίνδυνην αὐτὴν καμπὴν τῆς πορείας τῆς ἀνθρωπότητος ἂς σταθῶμεν καὶ ἂς ἐμπνευσθῶμεν ἀπὸ τὸ Θεῖον Θαῦμα τῆς γεννήσεως τοῦ Σωτῆρος. Ἂς ἀντιληφθῶμεν τὸ βαθύτερον νόημα τῶν ὑψηλῶν Του κηρυγμάτων καὶ ἂς χωρίσουμε ἀδίστακτα στὸν ἀνηφορικὸν δρόμον, ποὺ ἐπότισε μὲ τὸν ἱδρῶτα Του καὶ κοθήγιασε μὲ τὸ Τίμιον καὶ Πανάγιον αἷμα Του, ἂν θέλουμε νὰ νοιώσουμε καλύτερες καὶ εὐτυχέστερες ἡμέρες ψυχικῆς καὶ ἠθικῆς εὐδαιμονίας. Ἐκεῖ στὴν φτωχικὴν Σπηλιὰν τῆς Βηθλεὲμ ἂς σύρωμεν τὰ βήματά μας σήμερα τὶς ἅγιες ἡμέρες τοῦ μυστηρίου καὶ τῆς μαγείας τῆς γεννήσεως τοῦ Θείου Βρέφους, γιὰ νὰ ὁπλισθοῦμε μὲ νέαν ἠθικὴν καὶ πνευματικὴν δύναμιν, ἀπαραίτητη προϋπόθεσις τῆς ἀτομικῆς καὶ κοινωνικῆς μας προκοπῆς.

ΠΡΟΣΕΞΑΤΕ ΚΑΝΕΙΣ ΔΕΝ ΕΧΑΣΕ ΑΓΟΡΑΖΟΝΤΑΣ ΟΙΚΟΠΕΔΑ

Εἰς τὴν Θεσσαλονίκην καὶ εἰς τὸν Συνοικισμὸν Βότση διαθέτω οἰκόπεδα μὲ 110 δραχμὰς τὸ μέτρο, ἐντὸς σχεδίου Πόλεως μὲ φῶς, νερὸ καὶ ὑπονόμους

Ἐπίσης καὶ εἰς τὴν Νέαν Ἐλβετίαν οἰκόπεδα ἐκτὸς σχεδίου πόλεως μὲ 70 δραχμὰς τὸ μέτρο.

ΚΤΗΜΑΤΙΚΑΙ ΣΥΝΑΛΛΑΓΑΙ ΓΕΩΡΓ. ΜΑΝΟΥΣΟΠΟΥΛΟΣ

Βασιλ. Ἡρακλείου 13 Α' ὄροφος Τηλ. 20—951 ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΚΩΣΤΑΣ Σ. ΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ

ΜΑΙΕΥΤΗΡ ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ

ΙΑΤΡΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΜΑΙΕΥΤΗΡΙΟΥ

ΔΕΧΕΤΑΙ: Ἐγνατίας 119
12–3, 5–8

Τηλέφ. Ἰατρείου 73526
Οἰκίας 74035

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΟΙ ΕΝΟΡΚΟΙ ΠΟΛΥΓΥΡΟΥ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ

ΤΑΚΤΙΚΟΙ α' 12ημέρου: Ἰωάννης Β. Γεροβασιλείου, Ἀθ. Κ. Δεσποτίδης, Χριστ. Δημ. Γαβρίλης, Κωνστ. Β Μαγδαλῆς, Δημ. Ν. Μπασλῆς, Δούκας Χρ Δούκας, Ἰωάν, Γ. Μυλωνᾶς, Δημ Χρ. Μπανάβας, Σπυρίδων Ν. Εὐαγγέλου, Γεώργ. Μ. Καρυωτάκης, Χριστοφ Ἀντ. Βερροιώτης, Ἀστ. Ἀθ. Ἀμπαράς, Παντελῆς Χρ. Καλατζῆς, Χριστόδουλος Κατσικόπουλος, Γεώργιος Ν. Κουγιώνης, Βασ. Κ. Καφτατζῆς, Ἀντώνιος Ἰ. Ζαρίφης, Μιχ Ν Ζαμπούνης, Κλέσρχος Ἰ Αἰκατερινάρης, Νικ. Ἀντων Βερροιώτης.

ΑΝΑΠ)ΤΙΚΟΙ α' 12ημέρου: Κωνστ. Φ Ζογλοπίτης, Ἰωάν. Δ. Λιαριγκοβινός, Γεώργιος Δ. Λιαριγκοβινός, Μιχαὴλ Σ. Ζαμπούνης, Αὐγερινὸς Κ. Ζαμπούνης, Νικ. Ζ Ζαχαρίας, Ἰωαν. Νικ Καρύδης, Ἄγγελος Γεροχρῖστος, Χριστ Γ. Κοσμέτης, Γεώργ. Λαφαζάνης.

ΤΑΚΤΙΚΟΙ β' 12ημέρου: Νικ. Κ. Ἀναγνωστόπουλος, Βασίλειος Ἀναστασόπουλος, Γεώργιος Ἰ. Αἰκατερινάρης, Θρασύβουλος Κανίκης, Σωκράτης Κατσαούνης, Δημητρ Γ. Δέας, Γεώργ. Δ Μιχαλόπουλος, Ἰωάν Δ Κατερτζῆς, Ἰωάν. Γ. Λαγός, Νικ. Χρ. Τσερβελῆς, Γεώργ. Ν Τάσιος, Κωνστ. Χρ. Τσερβελῆς, Ἀθαν. Κ Τσερβελῆς, Νικ. Γ. Σχοινᾶς, Παναγ. Γ. Συμβουλίδης, Ἰωάν. Κ. Δελήμπασης, Γεώργ Ἀ. Σχοινᾶς, Ἰωάν. Γ. Μπιτσίνης, Ἀναστ. Π. Νίτσας, Στυλ. Δ. Πιπέρκος.

ΑΝΑΠ)ΤΙΚΟΙ β' 12ημέρου: Χρ. Χ Μπανάβας, Ἀθ. Γ. Ράλης, Νικ. Ἀ. Παπανικολάου, Ἰωάν. Δ. Μπουμπουτσιώτης, Βασ. Τερζῆς, Βασ. Δ. Τσίγγας, Δημητρ Ε Χατζηχριστος, Μιλτ. Δ. Ψαθᾶς, Κωνστ. Γ. Μπάκης, Ν. Ἀ Χριστιανός.

ΔΙΑ ΤΟ ΜΙΚΤΟΝ ΟΡΚΩΤΟΝ

ΤΑΚΤΙΚΟΙ α' 12ημέρου: Παντελῆς Ἀγγελίδης, Γεώργ Ν Βούλγαρης, Μιχ. Δ. Κατερτζῆς, Θεόδ. Ἰ Κάλφας, Γεώργ. Δ. Δέλλιος, Κωνστ. Ἀ. Μοδικός, Δημητρ Ἀργ. Μπούμπουρας, Ζήσης Νικ. Βερροιώτης, Φιλήμων Ἐμμανουήλ, Γεώργ. Δ. Γκιούρας

ΑΝΑΠ)ΤΙΚΟΙ α' 12ημέρου: Ἰωάν. Χρ. Κελιαφᾶνος, Βασ Π. Κατάκαλος, Γεώργ Σ Ἐμμανουήλ, Ἰωάν. Βασ Γεροβασιλείου, Ἀθ Κ Δεσποτίδης.

ΤΑΚΤΙΚΟΙ β' 12ημέρου: Νικ. Γ. Δέας, Χρ. Κ. Μανισσῆς, Κωνστ Φ. Ζογλοπίτης, Νικ. Ἀντ. Βερροιώτης, Ἰωάν. Δ Λιαριγκοβινός, Μιχ Σ. Γεωργίου, Ν Ζ. Ζαχαρίας, Ἄγγελος Γεροχρῖστος, Σωκράτης Κατσαούνης, Βασ. Ἀναστασόπουλος.

ΑΝΑΠ)ΤΙΚΟΙ β' 12ημέρου: Χριστ. Γ. Κοσμέτης, Δημ. Γ. Δέας, Γεώργ. Ἰ. Αἰκατερινάρης, Θεόδ, Ἰ. Θεοδωρίδης, Ἀστ. Ἀθ. Ἀμπαρᾶς.

ΜΗΝΑΣ Ι. ΒΕΡΓΗΣ

ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ ΩΤΟΡΙΝΟΛΑΡΥΓΓΟΛΟΓΟΣ

Ἐπὶ 5ετίαν μετεκπαιδευθεὶς ἐν Ἀγγλίᾳ

Ὁδὸς Παύλου Μελᾶ 2 (Πλατεῖα Λευκοῦ Πύργου)

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΔΕΧΕΤΑΙ: 12—2 καὶ 4—8

ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ 22—637

ΕΚΛΑΪΚΕΥΜΕΝΗ ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΗ

ΤΟ ΠΑΙΔΙ ΤΥΡΑΝΝΟΣ!

Τοῦ Συνεργάτου μας κ. ΓΑΡ. ΓΑΡΟΦΥΛΛΟΥ

(—2ον—)

Τὰ παιδιὰ αὐτὰ κατὰ τὸ μεγαλύτερο μέρος, θὰ ἀποτύχουν στὴ ζωή. Ὅταν βγοῦν ἔξω στὴν κοινωνία θὰ νομιζουν πὼς κι' ἐκεῖ μποροῦν νὰ διατάζουν ὅπως διέταζαν τὴ μητέρα τους Κι' ἐκεῖ θὰ ἔχουν τὴν ἀξίωσι νὰ γίνεται πάντοτε ὁ λόγος τους καὶ νὰ τοὺς ξεχωρίζουν οἱ ἄλλοι ἄνθρωποι. Ἐπειδὴ ὅμως οἱ ἄλλοι ἄνθρωποι δὲν εἶναι σὰν τὴ μητέρα τους, ποὺ ἦταν πάντα πρόθυμη νὰ ἐκτελέση καὶ τὶς πιὸ ἐξωφρενικὲς διαταγές τους, ὄχι μόνο δὲ θὰ λογαριάζουν καθόλου τὶς διαταγές τους, μὰ καὶ θὰ γελοῦν εἰς βάρος τους. Τότε οἱ ξιπασμένοι ἄνθρωποι θὰ δοκιμάζουν νὰ ἐπιβάλωνται μὲ τὶς μεγάλες φωνές, τὶς δυνατὲς χειρονομίες καὶ κάποιε καὶ μὲ τὶς βρισιές. Ἔτσι ὅμως γίνονται περισσότερο καταγέλαστοι.

Τὸ ἀποτέλεσμα τῆς καταστάσεως αὐτῆς θὰ εἶναι ἕνα ἀπὸ τὰ δύο: Ἢ οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ οἱ ξιπασμένοι μὲ τὸν καιρὸ θὰ καταλήξουν στὸ ψυχιατρεῖο, ἢ θὰ ἀπογοητευθοῦν, θὰ τραβηχτοῦν στὴν πάντα καὶ τὸ μόνο ποὺ θὰ ἔχουν νὰ λένε εἶναι πὼς ἀδικήθηκαν, πὼς ἡ κοινωνία δὲν ἀναγνωρ.ζει τὶς ἀξίες κλπ. Καὶ ἐνῶ πρὶν δὲν καταδέχονταν νὰ κάνουν μικρὴ καὶ περ ορισμένη ζωὴ ἀπὸ φόβο ὅπως ἔλεγαν, νὰ μὴν «πέσουν», τώρα ἐπιχειροῦν καὶ τὶς πιὸ μικρές τὶς πιὸ ἀμφίβολες πράξεις. Καὶ γιὰ ὅλα αὐτὰ φταῖνε οἱ γονεῖς Οἱ γονεῖς, ποὺ ἔβαλαν μέσα στὴν ψυχὴ τῶν παιδιῶν τους, πὼς εἶνσι κάτι ξεχωριστό, κάτι ἰδιαίτερο, ἐνῶ ἦταν κάτι κάτω τοῦ μετρίου.

*

Πῶς λοιπὸν πρέπει νὰ φέρνουνται οἱ γονεῖς ἀπέναντι στὰ παιδιά τους, ὥστε νὰ ἀποφύγουν τὸ ἔγκλημα αὐτό; Πῶς πρέπει νὰ τὰ ἀνατρέφουν στὸ σημεῖο αὐτό;

α) Δὲν πρέπει νὰ εἴμαστε πολύ ἀδύνατοι ἀπέναντι στὰ παιδιά μας. Δὲν πρέπει νὰ τοὺς κάνουμε πάντα ἀνεξέταστα ὅλα τὰ χατήρια τους Τὸ παιδὶ πρέπει νὰ νοιώση πὼς δὲ μπορεῖ νὰ ἀπαιτῇ ἀπὸ τοὺς γονεῖς του ὅ,τι τοῦ περάσει ἀπὸ τὸ κεφάλι. Πρέπει νὰ μάθη πὼς μόνο λογικὰ καὶ δυνατὰ πράγματα μπορεῖ νὰ ζητάη. Καὶ ἂν τολμήση νὰ ζητήση παράλογα καὶ ἀδύνατα, οἱ γονεῖς, ποὺ ἔχουν τὴν ὑποχρέωσι, στὴν ἀρχὴ μὲν νὰ τοῦ δώσουν νὰ καταλάβη πὼς δὲν πρέπει νὰ ἔχη τέτοιες ἀπαιτήσεις.

Ἂν ὅμως αὐτὸ ἐπιμένει, τότε οἱ γονεῖς πρέπει νὰ ἀρνηθοῦν χωρὶς ἄλλη συζήτησι.

Ἐδῶ οἱ γονεῖς πρέπει νὰ εἶναι σταθεροί, ἀλόγιστοι. Καὶ τοῦτο θὰ γίνεται μόνο ἀπὸ ἀγάπη στὰ παιδιὰ καὶ γιὰ τὸ καλό τους Ἂν φανοῦμε ἀδύναμοι ἀπέναντί τους, τότε θ' ἀρχίσουν νὰ μᾶς θέτουν μεγαλύτερες ἀπαιτήσεις. Θὰ ζητοῦν πράγματα ἀνόητα καὶ μάταια, μόνο καὶ μόνο γιὰ νὰ δείξουν πὼς μποροῦν νὰ κατορθώσουν κοντά στοὺς γονεῖς τους ὅτι θέλουν.

Τὸ παιδὶ πρέπει νὰ νοιώση πὼς ὑπάρχει κάποιος φραγμὸς στὶς ἐπιθυμίες του. Πὼς δὲν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἀπαιτῇ νὰ κανονίζουν οἱ γονεῖς του τὴ ζωή τους σύμφωνα μὲ τὶς ἰδιοτροπίες του. Πὼς πρέπει νὰ προσαρμοστῇ στὶς συνθῆκες τῆς ζωῆς τῆς οἰκογενείας Ὅλα ὅμως αὐτὰ δὲν πρέπει νὰ γίνωνται μὲ ἀπαγορεύσεις καὶ ἄσχημα λόγια. Οἱ γονεῖς πρέπει νὰ κάνουν κάθε τόσο διδασκαλίαστὰ παιδιά τους καὶ νὰ τὰ πείθουν ὅτι ὁ ἄνθρωπος δὲν εἶναι ἐλεύθερος στὶς ὀξιώσεις του. Ὅτι ὅπως μέσα στὴν κοινωνία, ἔτσι καὶ μέσα στὴν οἰκογένεια ὑπάρχουν νόμοι ποὺ κανονίζουν τὰ δικαιώματα καὶ τὰ καθήκοντα τῶν μελῶν της. Ἡ διδασκαλία αὐτὴ δὲν εἶναι εὔκολη, οὔτε μποροῦν τὰ μικρὰ παιδιὰ νὰ τὴν καταλάβουν. Γι' αὐτὸ πρέπει οἱ γονεῖς νὰ μιλοῦν μὲ ἀνάλογο τρόπο γιὰ τὰ ζητήματα αὐτὰ στὰ παιδιά.

β) Ὅπως καὶ τὸ δειλὸ καὶ ἄτολμο παιδὶ ἔτσι καὶ τὸ ξιπασμένο παιδὶ πρέπει νὰ ἀποκτήση ὀρθὴ αὐτοσυνείδησι Καὶ τὴν αὐτοσυνείδησι αὐτὴ πρέπει κι' αὐτὸ νὰ τὴν ἀποκτήση ἀπὸ τὰ ἔργα του, ἀπὸ τὴν ἱκανότητά του. Γι' αὐτό, ὅπως καὶ στὸ δειλὸ καὶ ἄτολμο παιδί, ἔτσι καὶ στὸ ξιπασμένο πρέπει νὰ ἀναθέτουμε τὴ διεκπεραίωσι διαφόρων ἐργασιῶν, διαφόρων ὑπηθέσεων. Ἀπὸ τὴν ἐκτέλεσι τῶν ἐργασιῶν αὐτῶν αὐτῶν θὰ καταλάβη τὸ ἴδιο τὸ παιδὶ ὡς ποῦ φτάνει ἡ ἱκανότητα του καὶ ἡ ἀξία του καὶ ἑπομένως ποιὰ εἶναι ἡ σωστὴ ἰδέα ποὺ πρέπει νὰ ἔχη γιὰ τὸν ἑαυτό του.

Ἔτσι σιγὰ—σιγὰ τὸ παιδὶ αὐτὸ θὰ μάθη νὰ κρίνη τὸν ἑαυτό του ἀντικειμενικά Νὰ μὴν ὑποβιβάζη βέβαια τὴν ἀξία, μὰ καὶ νὰ μὴν τὴν ὑπερβάλλη. Καὶ ὅπως θὰ κρίνη ἀντικειμενικὰ τὸν ἑαυτό του, ἔτσι θὰ μάθη νὰ κρίνη ἀντικειμενικὰ καὶ τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους

Νὰ μὴν ὑποβιβάζη καὶ αὐτῶν τὴν ἀξία μὰ καὶ νὰ κρίνη καὶ νὰ ἐκτιμᾶ τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους, προπάντων ἀπὸ τὸ βαθμὸ τοῦ ἀνθρωπισμοῦ τους. Γιατὶ ὁ ἀνθρωπισμὸς εἶναι κυρίως ἐκεῖνο, ποὺ δίνει τὴν ἀξία στὸν ἄνθρωπο. Δηλαδὴ θὰ μάθη νὰ ἐκτιμᾶ τὴν εὐγένεια τῆς ψυχῆς τοῦ ἀνθρώπου. Δὲ θὰ κρίνη τὸν συνάνθρωπό του οὔτε ἀπὸ τὸν πλοῦτο του, οὔτε ἀπὸ τὴν κοινωνική του τάξι. Θὰ τὸν κρίνη κοὶ θὰ τὸν ἐκτιμᾶ ἀπὸ τὴν ἀνθρωπιά του.

Ὁ Πεσταλότσι, ὁ μέγας αὐτὸς παιδαγωγός, λέη κάπου πὼς τὸ κυριώτερο γνώρισμα τῶν ἀνθρώπων, ἐκεῖνο ποὺ ἑνώνει καὶ συγκρατεῖ ὅλους τοὺς ἀνθρώπους, ἀνεξάρτητα ἀπὸ τοὺς παράγοντες ποὺ τοὺς χωρίζουν, εἶναι «ὅτι εἶναι ἄνθρωποι». Ὁ ἀνθρωπισμὸς ἑνώνει τοὺς ἀνθρώπους τῶν διοφόρων κατηγοριῶν καὶ τάξεων. Νομίζω πὼς ἡ σκέψι αὐτὴ τοῦ μεγάλου παιδαγωγοῦ ἀποτελεῖ παιδαγωγικὸ δίδαγμα, ποὺ πρέπει νὰ τὸ διδοξουμε στὰ παιδιά μας. Ὅταν τὸ ξιπασμένο παιδί, μὲ τὴ διεκπεραίωσι διαφόρων ἐργασιῶν ἀποκτήση σωστὴ ἰδέα γιὰ τὴν ἀξία του, θὰ μάθη νὰ ἐκτιμᾶ τὸν ἑαυτό του ἀνάλογα μὲ τὴ δική του, τὴν προσωπική του ἀξία. Τότε θὰ πάψη καὶ ἕνα ἄλλο κακὸ ποὺ γίνεται ἀπὸ τὰ παιδιὰ αὐτά.

Τὸ κακὸ ὅτι τὰ παιδιὰ αὐτὰ περηφανεύονται ὄχι γιὰ τὴ δική τους ἀξία, μὰ γιὰ τὴν ἀξία τῶν γονέων τους, τῶν συγγενῶν τους, ἢ καὶ τῶν ἄλλων κοντινῶν τους σημαντικῶν προσώπων Δὲν εἶναι σπάνιο τὸ φαινόμενο, ἕνα τέτοιο ξιπασμένο παιδὶ νὰ περηφανεύεται γιατὶ «εἶναι παιδὶ τοῦ τάδε.» καὶ νὰ ἀπειλῇ τοὺς φίλους του μὲ λόγια: «Ξέρεις τίνος παιδὶ εἶμ' ἐγώ;»

Σὲ κανένα λαὸ δὲν ἀπαντᾶται ὁ ἑτεροφωτισμὸς αὐτὸς τόσο συχνὰ ὅσο στὰ δικά μας παιδιά. Τὰ παιδιὰ πχ τῶν Ἀγγλοσαξόνων δὲν περηφανεύονται ποτὲ γιὰ τὴν ἀξία τοῦ πατέρα τους. Τὸ πολὺ—πολὺ νὰ χαίρωνται γιατὶ ἔχουν πατέρα μὲ ἀξία, μὰ ἡ ἐπιθυμία τους εἶναι νὰ μεγαλώσουν κι' αὐτά, νὰ προοδεύσουν καὶ νὰ γίνουν κι' αὐτὰ σὰν τὸν πατέρα τους καὶ ἀκόμα καλύτερα. Ὄχι ὅμως νὰ ἐπαναπαύωνται στὶς δόξες τοῦ πατέρα τους καὶ νὰ μὴ φροντίζουν γιὰ τὸν ἑαυτό τους.

ΤΟ ΤΕΛΟΣ εἰς τὸ ἑπόμενον

Τὸ Γραφεῖον

ΕΜΠΟΡΙΚΩΝ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΩΝ & ΟΛΥΜΠΙΑΚΗΣ ΑΕΡΟΠΟΡΙΑΣ

Τοῦ κ. Χριστοδ. Κατσικοπούλου

Μετεφέρθη

Εἰς τὸ ἰδιόκτητον Κατάστημα καὶ Πρατήριον Βενζίνης MOBIL OIL — Τηλέφ. 57

ΠΟΛΥΓΥΡΟΣ

ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΟΝ ΓΡΑΦΕΙΟΝ

ΞΕΝΟΦ. Ι. ΧΑΤΖΗΣΑΡΑΝΤΟΥ

ΑΡΙΣΤΕΙΔΟΥ 9 Τηλ 24532

ΑΘΗΝΑΙ

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΣΤΙΧΟΣ

ΤΟ ΘΕΙΟΝ ΑΓΟΡΙ

Ἐδῶ καὶ τρεῖς χιλιάδες χρόνια
εἶχε ὁ Μεσσίας προφητευτεῖ,
ἐδῶ καὶ τρεῖς χιλιάδες χρόνια,
προσμέναμε τὴ μέρ' αὐτή.

Ἄχ, εἶν' ὡραῖο καὶ μαγικὸ
κι' εἶνε γεμάτο αἰθέρια χόρῃ.
Ἄχ, εἶν' ὡραῖο καὶ μαγικὸ
κι' εἶνε τῶν οὐρανῶν καμάρι.

Ἕνα παχνὶ γιὰ κατοικιά του,
στ' ἄχυρα ἡ κούνια του ἡ μικρὴ
ἕνα παχνὶ γιὰ κατοικιά του
κι' ἐδέχτη νὰ ταπεινωθῇ.

Προσμένει τὶς καρδιές μας Ἤρθε
καταχτητής των,—ἄγια ἡ ὥρα!
Προσμένει τὶς καρδιές μας, εἴθε
δικές του νἆν' ἀπὸ τὰ τώρα.

Τρέξτε τοῦ κόσμου μεγιστάνες
ἀναμωμένοι στὴ γιορτή μας,
τρέξτε τοῦ κόσμου μεγιστάνες,
λατρέψετε τὸ Λυτρωτή μας.

Ὦ Ἰησοῦ, γλυκὲ Μεσσία
μικρὸς κι' ἂν εἶσαι βασιλιᾶς...
Ὦ, Ἰησοῦ, γλυκὲ Μεσσία,
παντοτινὸς γινε γιὰ μᾶς.

Σ. ΣΚΙΠΗΣ

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ

Ἐλήφθησαν αἱ συνδρομαὶ τῶν κάτωθι φίλων ἀναγνωστῶν τῆς ἐφημερίδος μας, τοὺς ὁποίους εὐχαριστοῦμεν.

Πολυγύρου: οἱ κ.κ. Παν. Μελετόπουλος, Ἀδελφοὶ Ἀστειόπουλοι, Θεοδ Κυρκούδης, Ἰωάν. Μαστρογεωργίου, Παν. Φαρδογιάννης, Βασ Βρετιᾶς, Τοῦλα Ψαθᾶ, Στυλ. Ἐπίκουρος.

Ταξιάρχου: ὁ κ. Γεώργ. Λουκοβίτης.

Βασοπεδίου: ὁ κ. Νικ. Πεϊνόγλου.

Θεσ)νίκης: οἱ κ.κ. Ἰωάν. Παπαθανασίου, Μετοξ Καρρᾶ.

Συκιᾶ: ὁ κ Θεόδ. Καρδαρᾶς.

Ν. Μουδανιῶν: ὁ κ. Δημ. Καραγεωργίου.

Σοῦζοπόλεως: ὁ κ. Σταῦρος Ἀλεξίου.

Ἀμερικῆς: οἱ κ.κ. Γρηγ. Παπανικολάου, Δημ. Λοντζ.

Ἀγ. Νικολάου: ὁ

"ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ,,
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΕΝ ΠΟΛΥΓΥΡΩ

ΓΡΑΦΕΙΑ ΕΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
Βαλαωρίτου 34
Τηλεφ. 79.025
ΜΕΛΟΣ ΤΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ: Ι.Δ.Ε.Ε.Τ.Β.Ε.

ΕΤΗΣΙΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Ἰδιωτῶν	δρχ. 60
Δήμων καὶ Κοινοτ.	» 150
Νομικῶν προσώπων	» 150
Τραπεζῶν Ἑταιριῶν	» 500
Ἐξωτερικοῦ (ἀεροπορικῶς)	δολλάρια 15

ΟΡΟΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ

Γενικὰ ζητήματα δωρεάν. Διακηρύξεις, πλειστηριασμοί τὸ χιλιοστόμετρον δρχ. 1.30, Διαφημίσεις 0.60.

Χειρόγραφα, δημοσιευόμενα ἢ μή, δὲν ἐπιστρέφονται
Ὑπεύθυνος: ΝΙΚ. ΓΕΡΟΧΡΙΣΤΟΣ

ΤΗΝ ΙΔΡΥΣΙΝ ΕΡΓΑΤΙΚΟΥ ΚΕΝΤΡΟΥ ΧΑΛΚΗΣ ΕΖΗΤΗΣΑΝ ΟΛΑ ΤΑ ΣΩΜΑΤΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΔΙΑΣΚΕΨΙΝ ΤΩΝ Ν. ΜΟΥΔΑΝΙΩΝ

Ἐκτενὴς περιγραφὴ τῶν ἐργασιῶν, ὑπὸ τοῦ ἀπεσταλμένου συντάκτου μας κ. ***ΡΟΔΟΛΦΟΥ ΣΑΧΙΝΗ***

Τὴν πρωΐ ν τῆς παρελθούσης Κυριακῆς ἔλαβε χώραν, εἰς τὴν αἴθουσα τοῦ κινηματογράφου εἰς Ν. Μουδανιά, ἡ ἐξαγγελθεῖσα ὑπὸ τοῦ ἐργατικοῦ κέντρου Θεσσαλονίκης διάσκεψις τῶν ἐργατικῶν σωματείων Νομοῦ Χαλκιδικῆς

Ἡ διάσκεψις ἤρχισε τὴν 11 π.μ. πρῶτος δὲ ὁμιλητὴς ἦτο ὁ πρόεδρος τοῦ Ε.Κ.Θ κ. Θεοδώρου Ὁ κ. Θεοδώρου εἶπε, μεταξὺ ἄλλων, ὅτι τὸ Ε.Κ.Θ, βάλλεται ἀπὸ τὸν κομμουνισμὸν καὶ ἀπὸ πάντα ἄλλον τυχοδιώκτην, ὁ ὁποῖος θέλει νὰ ἐκμεταλλεύεται τὰ προβλήματα τῶν ἐργαζομένων καὶ ἐκαυχήθη ὅτι οἱ Χαλκιδικεῖ ἔχουν διαπιστώσει τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ Ε.Κ.Θ., διότι τὰ πλεῖστα σωματεῖα ἱδρύθησαν τῇ πρωτοβουλίᾳ τοῦ Ε.Κ.Θ. πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν συμφερόντων τῶν ἐργατῶν. Ὁ κ. Θεοδώρου εἶπεν ἐπίσης ὅτι ζητεῖται τώρα νὰ μὴ γίνῃ ἐργατικὸ κέντρο Χαλκιδικῆς, διότι οἱ ἐργάται ἐξυπηρετοῦνται ἀπὸ τὸ Ε.Κ.Θ καὶ ἐξέφρασε τὴν λύπην του, διότι ἐκ τοῦ λόγου αὐτοῦ ἐδημιουργήθη συζήτησις, εἰ πὼν τὰ ἑξῆς:

—Μία ἐφημερὶς τῆς περιοχῆς σας δὲν ἔχει ἐξετάσει τὸ θέμα καὶ σήκωσε σημαία σκοφυαντική Δὲν ξέρη ἀσφαλῶς ὁ ἀξιότιμος ἐκδότης τῆς ἐφημερίδος ὅτι τὰ 4)5 τῶν ἐργατικῶν σωματείων ἱδρύθησαν ἀπὸ τὸ Ε.Κ.Θ Λυπούμεθα διότι δὲν ἦλθε ἡ ἐφημερὶς γιὰ νὰ ἀκούσῃ καὶ νὰ μὴ κάνῃ πολιτικὴ διασπάσεως διότι μόνον οἱ κομμουνισταὶ θέλουν νὰ μᾶς βλέπουν κομματιασμένους. Ἐλπίζω ὅτι ὅλοι αὐτοὶ ποὺ θέλουν νὰ δημιουργοῦν συγχίσεις θὰ πάρουν τὴν ἀπάντηση ἀπὸ σᾶς.

Ἀκολούθως ὁ γραμματεὺς τοῦ ΕΚΘ κ. Ζήσιμος εἶπεν ὅτι τὰ διάφορα ζητήματα τῶν ἐργατῶν ἂν καὶ ὑπεβλήθησαν εἰς τὴν κυβέρνησιν πρὸς λῦσιν, ἐν τούτοις δὲν ἔχει γίνῃ τίποτε ἂν καὶ παρῆλθε μέγα χρονικὸν διάστημα. Ὅσον ἀφορᾶ τὴν ἐπέκτασιν τῆς ἀσφαλίσεως τοῦ ΙΚΑ εἶπεν ὅτι χάρις εἰς τὰς ἐνεργείας τοῦ ΕΚΘ ἐπετεύχθη ἡ ἵδρυσις ὑποκαταστήματος ΙΚΑ εἰς τὸν Πολύγυρον

Ἀκολούθως τὸν λόγον ἔλαβεν, ὡς ἐκπρόσωπος τῶν ἐργατικῶν ὀργανώσεων Πολυγύρου, ὁ κ. Δημ. Σκανδάλης, πρόεδρος τοῦ σωματείου οἰκοδόμων—ξυλουργῶν, ὅστις μετὰ τὸν χαιρετισμόν του πρὸς τοὺς συναδέλφους του τῆς Ν. Χαλκιδικῆς, εἶπε τὰ ἑξῆς:

—Σᾶς ἀναφέρω ὅτι ἑκατοντάδες εἶναι οἱ ἐργαζόμενοι τῆς Χαλκιδικῆς ποὺ ἠπειλοῦνται καὶ πιέζονται ἀπὸ τοὺς ἐργοδότες. Ὑποβάλαμε ἀναφορὰ πρὸς τὸ ἐργατικὸ κέντρο Θεσσαλονίκης γιὰ τὴν ἀποστολὴ ἐπόπτου γιὰ ἔλεγχο, γιατὶ δὲν παίρνουν οἱ ἐργάτες τὰ ἐπιδόματα καὶ ἄλλα πολλά. Κάναμε ἀναφορὰ πρὸς τὴν ἐποπτεία Β. Ἑλλάδος ἀλλὰ ἐβράδυνε ἡ ἀποστολὴ τοῦ ἐπόπτου. Τὰ ζητήματα εἶναι πολλὰ καὶ παραμένουν ἄλυτα ἀπὸ ἐτῶν. Πρέπει νὰ ὀργανωθοῦμε γιὰ νὰ ἐπιλύσουμε τὰ ζητήματα ποὺ μᾶς ἀπασχολοῦν. Διὰ τὴν καλυτέρα καὶ ταχυτέρα ἐξυπηρέτηση πιστεύω ὅτι ἡ ἵδρυσις ἐργατικοῦ κέντρου εἰς τὸν Πολύγυρον εἶναι ἐνδεδειγμένη Ἀλλὰ γιὰ νὰ ἱδρυθῇ ἐργατικὸ κέντρο πρέπει νὰ ληφθῇ γενικὴ ἀπόφασις ἀπὸ ὅλες τὶς διοικήσεις τῶν ὀργανώσεων καὶ νὰ γίνῃ, ἕνα ψήφισμα. Συμφωνῶ νὰ ἱδρυθῇ τὸ ἐργατικὸ κέντρο ἀλλὰ δὲν μποροῦμε τώρα γιατὶ εἴμαστε σκόρπιοι. Δὲν εἴμαστε συσπειρωμένοι. Πρέπει νὰ ἑνωθοῦμε. Τὸ ἐργατικὸ κέντρο θέλει ὀργάνωση γιὰ νὰ κρατηθῇ. Στὸ συνέδριο τοῦ ἐργατικοῦ κέντρου στὶς 17, 18 καὶ 19 Ἰουλίου ὁ κ. Δημητρᾶτος εἶπεν ὅτι οἱ ἐργαζόμενοι οἰκοδόμοι ἐξελίχθησαν καὶ ὅτι χρησιμοποιοῦν αὐτόματα πλυντήρια. Δὲν ζητᾶμε αὐτόματα πλυντήρια. Ζητᾶμε ἐργασία καὶ βάσει τῆς ἐργασίας ἀμοιβὴ καὶ βάσει τῆς ἀμοιβῆς τὴ σύνταξη, Πρέπει νὰ μᾶς βοηθήσουν γιὰ τὴν ἐπίλυση τῶν ζητημάτων μας. Ζητοῦμε Ι.Κ.Α., μόνιμον ἐπόπτην, χορήγησιν στεγαστικῶν δανείων, ἀνέγερσιν ἐργατικῶν κατοικιῶν, μείωσιν τοῦ ὁρίου ἡλικίας γιὰ τὴ σύνταξη, ἀκύρωση τοῦ νόμου 3239]35.

ΟΙ ΑΛΛΟΙ ΟΜΙΛΗΤΑΙ

Μετὰ τὸν κ. Σκανδάλην ὡμίλησεν ὁ κ. Γεώργιος Χαλάτης πρόεδρος φορτοεκφορτωτῶν Καλυβῶν εἰπὼν τὰ ἑξῆς:

—Ἐλπίζω ὅλα τὰ προβλήματά μας νὰ λυθοῦν. Ἀλλὰ ἕνα πρόβλημα πρέπει νὰ λυθῇ ἀμέσως. Στὴ Γερακινὴ οὐδέποτε ὑπῆρξε σωματεῖο φορτοεκφορτωτῶν στὴν οὐσία. Οἱ ἐργοδότες παίρνουν ἐλευθέρους ἐργάτες καὶ ἐμᾶς μᾶς ἀγνοοῦν. Φανταστῆτε νὰ ἔχουμε σωματεῖο καὶ νὰ μὴ μποροῦμε νὰ ἐργαστοῦμε μέσα στὸ σπίτι μας διότι οἱ ἐργοδότες δὲν μᾶς παίρνουν. Πρέπει νὰ λυθῇ τὸ πρόβλημα αὐτό. Ἕνα ἄλλο: Οἱ ἐργαζόμενοι τοῦ νομοῦ Χαλκιδικῆς δὲν ἔτυχαν τοῦ δικαιώματος κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως. Γιατί; Δὲν προσφέρουμε ἐμεῖς βοήθεια στὴν ὑπόθεση τοῦ Ἔθνους; Γιατὶ γίνεται αὐτὸ σὲ μᾶς; Γιατὶ αὐτὲς οἱ διακρίσεις; Πρέπει ἐπίσης νὰ διορισθῇ στὴ Χαλκιδικὴ ἐπόπτης ἐργασίας γιὰ νὰ ἐλέγχῃ τοὺς ἀσυνείδητους ἐργοδότες, διότι βέβαια ὑπάρχουν καὶ καλοί, ἀλλὰ οἱ περισσότεροι καταπολεμοῦν τοὺς ἐργάτες. Γιὰ τὸ ὅριο ἡλικίας λέγω ὅτι πρέπει νὰ μειωθῇ, Παρακαλῶ τὸν νομοθέτη νὰ ἔρθῃ στὴ θέση μας. Πῶς μπορεῖ νὰ φανταστῇ ὅτι ἕνας ἄνθρωπος ἡλικίας 65 ἐτῶν μπορεῖ νὰ σηκώσῃ 100 κιλὰ σακκὶ στὴν πλάτη του; Ἂν μπορεῖ ὁ νομοθέτης ἂς τὸ σηκώσῃ ὁ ἴδιος. Θὰ καμφθῇ. Ζητοῦμε ἱκανοποιητικὴ λύσι τῶν ζητημάτων μας.

Ὁ κ. Ἀχιλ. Τσατσαρώνης πρόεδρος φορτοεκφορτωτῶν Παληουρίου εἶπεν ἀκολούθως ὅτι τὸ σωματεῖο τους εἶναι τελείως διαλελυμένον ὡς ἀπόδειξιν δὲ τούτου ἀνέφερεν ὅτι «ἐνῶ προχθὲς βγήκανε 2 000 σακκιὰ τσιμέντο δὲν πῆραν κανένα ἀπὸ μᾶς οἱ ἐργοδότες γιὰ νὰ τὰ μεταφέρουμε. Πῆραν ξένους, σὰ νὰ μὴ ὑπήρχαμε ἐμεῖς».

Ἐν συνεχείᾳ ὡμίλησαν οἱ κ.κ. Θ. Κατσαπαντέρας, πρόεδρος τοῦ σωματείου φορτοεκφορτωτῶν παραλίας Φούρκας καὶ Χρ. Λιντζερίνος τοῦ ἀντιστοίχου ξηρᾶς, ἐπὶ τῶν ὁρίων δικαιοδοσίας ἑνὸς ἑκάστου. Εἰς τὸ σημεῖον τοῦ λόγου τοῦ κ. Κατσαπαντέρα εἰς τὸ ὁποῖον οὗτος ἐζήτη τιμολόγια φορτώσεων, διότι, ὡς εἶπεν, ἐφ' ὅσον δὲν ὑπάρχουν αὐτὰ ὁ κάθε ἐργοδότης μᾶς δίνη ὅ,τι θέλη κι' ἐμεῖς τὰ παίρνουμε καὶ πρέπει νὰ διορθωθῇ αὐτὴ ἡ ἀδικία, ὁ πρόεδρος τοῦ Ε.Κ.Θ. κ. Θεοδώρου τὸν διέκοψε μὲ «χειροκροτήματα» διὰ νὰ δώσῃ τὸν λόγον εἰς ἄλλον. Παρὰ ταῦτα συνεχίζει νὰ ὁμιλεῖ ὁ ἕτερος πρόεδρος κ. Χρ. Λιντζερῖνος καὶ ζητῇ νὰ τιμολογηθοῦν τὰ προϊόντα καὶ ἰδίως τῆς ριτίνης.

Μετὰ τὸν κ. Λιντζερίνον ὡμίλησεν ὁ διευθυντὴς ἐργασίας λιμένος Θεσσαλονίκης κ. Κεκὲς ὅστις ὑπεσχέθη συμπαράστασιν πρὸς λῦσιν τῶν ζητημάτων τῶν σωματείων φορτοεκφορτωτῶν Χαλκιδικῆς.

Ἀκολούθως ἠγέρθη καὶ ὡμίλησεν ὁ διευθυντὴς ἐργασίας Θεσσαλονίκης κ. Παπασπυρόπουλος ὅστις εἶπεν ὅτι πράγματι διεπίστωσε παραβάσεις τῶν ὑφισταμένων νόμων καὶ θὰ πράξῃ ὅτι δύναται διὰ νὰ τὰς περιωρίσῃ. Διὰ τὴν μὴ ὕπαρξιν ἐπόπτου εἰς τὸν νομὸν Χαλκιδικῆς δικαιολογήθη εἰπὼν ὅτι διὰ τὴν Θεσσαλονίκην ἀπαιτοῦνται 22 ἐνῶ ὑπάρχουν μόνον 11 καὶ συνέστησεν εἰς τὰς ὀργανώσεις ὅπως ἐντὸς πέντε ἡμερῶν ὑποβάλλουν ἐγγράφως τὰ ζητήματά των εἰς τοὺς ἁρμοδίους πρὸς ἐξέτασιν. Ὁ κ. διευθυντὴς ὑπεσχέθη ἐπίσης ὅτι ἀπὸ 10—15 Ἰανουαρίου θὰ περιοδεύσῃ τὴν Χαλκιδικήν, πλαισιούμενος καὶ μὲ ἄλλους ὑπαλλήλους, διὰ νὰ δώσῃ λύσεις. Ἐπίσης ὑπεσχέθη ὅτι μέχρις ὅτου τοποθετηθῇ ἐπόπτης ἐργασίας εἰς τὸν Πολύγυρον θὰ περιοδεύῃ ἐπὶ πενθήμερον καθ' ἕκαστον μῆνα τὸν νομὸν διὰ νὰ ἐξετάζῃ τὰ ζητήματα.

Ὁ κ. Λασκαρίδης, πρόεδρος τοῦ σωματείου οἰκοδόμων Ν. Μουδανιῶν, λαβὼν

ΣΥΝΕΧΕΙΑ εἰς τὴν 4ην σελίδα

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΑΤΙΚΑ

ΤΟ ΓΟΥΡΟΥΝΙ ΤΟΥ ΠΑΠΑ...

Τοῦ κ. **ΓΙΑΝΝΗ ΖΗΡΑ**

Οἱ πλαγιὲς τοῦ Βιτσιοῦ, εἶναι σκεπασμένες ὁλότελα ἀπὸ τὸ κάτασπρο χιόνι, ποὺ μέρες τώρα πέφτει πυκνό, δίχως νὰ σταματήσῃ. Οὔτε δεντρί, οὔτε βράχος, μὰ οὔτε καὶ τὸ χωριουδάκι κἄν ὁ Γέρακας, ποὺ βρισκόταν στὰ ριζὰ τοῦ δοξασμένου βουνοῦ, φαινόντανε

Μόνον ὁ καπνὸς ἀπὸ τὰ τζάκια τῶν σπιτιῶν, ἀνέβαινε κατάτσα τ' ἀψήλο, σὰν νὰ ἦταν παγωμένη κολῶνα Τ' ἀγρίμια, παράδερναν πέρα δῶθε, λυσσασμένα ἀπὸ τὴν πείνα κι' ὅλο ριχνόταν τὸ ἕνα στ' ἄλλο, μὲ δυνατὰ οὐρλιαχτά, ποὺ ἄγρια ἀντηχοῦσαν σ' ἐκείνη τὴν παγωμένη ἀπεραντωσύνη

Τὸ τιμημένο βουνό, ποὺ κἄθε πετρούλα του κρύβει κι' ἀπὸ μια θρυλικὴ ἱστορία παλληκαριᾶς, σήμερα εἶναι ἀγνώριστο. Χρόνια πολλὰ εἶχαν νὰ ἰδοῦν οἱ χωριανοὶ τόσο ἄγρια Χριστούγεννα, μὲ παγεροὺς βορρηάδες καὶ μὲ τὸ χιόνι φτάνοντας τὸ μπόϊ τοῦ ἀνθρώπου. Οὔτε ὁ μεγαλος βραχνᾶς, ποὺ μιὰ φορὰ κι ἕναν καιρὸ τοὺς πλάκωνε τὰ στήθεια, δὲν... εἶχε τόση ἀγριάδα...

Τὸ χωριὸ τοῦ Γέρακα, μέρες τώρα εἶχε ξεσηκωθῆ γιὰ τὴ μεγάλη γιορτή, ποὺ ἐρχότανε. Οἱ χωριάτισσες ἀνασκουμπωμένες ρίχνονταν στὶς δουλειές, μὲ τὸ τραγοῦδι στὸ στόμα Τὶ ἀσπρίσματα. Τὶ ζυμώματα. Τὶ σφουγαρίσματα. Ὅλα ἔπρεπε νὰ γίνουν κατὰ πῶς προστάζουν τὰ ἔθίμματα τοῦ τόπου. Ἡ κἄθε νοικοκυρά, ἤθελε νὰ στραφτοκοπάη τὸ σπιτικό της ἀπὸ καθαρωσύνη.

Ἡ κυρὰ παπαδιά, ἦταν πρώτη καὶ καλλίτερη στὶς δουλειές, γιατὶ ἦταν ἄξια γυναῖκα καὶ στὴν πάστρα, καμμιὰ δὲν τῆς παράβγαινε. Ὅσο γιὰ τὸν Παπα—Γιώργη τὸν ἄντρα της, αὐτὸς ὅλο καὶ γκρίνιζε, γιατὶ φοβόταν πῶς θὰ τὸν πλευρίτονε ἡ παπαδιά, ἔτσι καθὼς εἶχεν ὁλάνοιχτο ὁλόκληρο τὸ σπίτι.

Κι' ἦταν ὁ Παπα—Γιώργης ἕνα κομμάτι μάλαμα Ὅλοι τὸν ἀγαποῦσαν στὸ χωριὸ κι' ὅλοι τὸν σέβουνταν. Ὁ κἄθε λόγος του, ἦταν προσταγὴ γιὰ τοὺς χωριανούς Ἀλλὰ καὶ οἱ καλωσύνες, ποὺ ἔκανε, δὲν εἶχαν μετρημό Πρωτιμοῦσε νὰ ἀφήση τὸ σπίτι του νηστικό, παρὰ νὰ μὴν ἐλεήση φτωχό. Αὐτὸ ὅμως ἀνησυχοῦσε πολὺ τὴν κυρὰ—Παπαδιά κι' ὅλο τοὔδινε καλοστεκούμενες ὁρμήνειες, γιὰ νὰ μὴν εἶναι τόσο ἁπλοχέρης. Μὰ ὁ παπα—Γιώργης, ἦταν ἀγύριστο κεφάλι.

Τώρα, ποὺ ἐρχόντουσαν οἱ μεγάλες γιορτές, τράβηξεν ἡ παπαδιὰ παράμερα τὸν δέσποτα, γιὰ νὰ μὴν ἀκούσουν οἱ θυγατέρες της, τὰ ὅσα εἴθελε νὰ τοῦ εἰτῆ

—Ἄκουσε παπά μου, κράτησε τὸ χέρι σου λιγάκι σφιχτό. Ἡ θυγατέρα μας ἡ Ζουμπουλιώ, πάτησε τὰ δεκαπέντε καὶ σὲ κανένα χρόνο θέλει παντρειὰ κι' ἐμεῖς, οὔτε ἕνα χράμι δὲν τῆς ἔχουμε φτιάσει ἀκόμα.

—Καλὰ εὐλογημένη μου. Ὅλα θὰ γένουν κατὰ πῶς πρέπει. Ὁ Θεὸς εἶναι μεγάλος καὶ κανένα δὲν ἀφήνει νὰ χαθῆ Δὲ βλέπεις τὰ πετούμενα τοὐρανοῦ καὶ τὰ σκουλίκια τῆς γῆς; Μονάχα ὁ Θεὸς τὰ τρέφει. Κι' ἀφοῦ φροντίζει γι' αὐτά, νομίζεις πῶς δὲ θὰ νοιαστῆ γιὰ τὸ τσουπὶ τοῦ παπα—Γιώργη, ποὺ κἄθε πουρνὸ καὶ βράδυ, ὑμνολογάει τὸ ὄνομά του;

—Ὅλα αὐτά, εἶναι καλὰ καὶ τ' ἀκούω ἀπὸ τὸ στόμα σου κἄθε λίγο καὶ λιγάκι, μὰ παπά μου. καλὸ εἶναι καὶ τὸ κόντημα τοῦ χεριοῦ σου, τοῦτες τὶς ἅγιες ἡμέρες ποὺ ἔρχονται.

—Σοῦ λέω, καλά, καλά, καλά..

Ἐκεῖνο τὸν καιρὸ ἡ περιφέρειά του, συνήθιζε νὰ σφάζη τὸ γουροῦνι του ποὺ ὁλοχρονὶς τὸ ἔτρεφε Κι' ὁ παπα—Γιώργης, ὅπως ἔκανε πάντα κἄθε ποὺ κοντοζύγωναν τὰ Χριστούγεννα, ἔβγαλε λόγο στὴν ἐκκλησιὰ γιὰ τοὺς φτωχούς:

—Προσέχτε καλὰ χωριανοί μου Δέστε κόμπο τοῦτα ποὺ θὰ σᾶς πῶ, γιατὶ ἀλλοιώτικα, δὲ θὰ δῆτε Θεοῦ πρόσωπο. Λοιπόν. Ἀκοῦστε τὶ θὰ κρίνω. Τὰ Χριστούγεννα βλέπετε πῶς φτάσανε. Μιὰ δραμελιὰ μᾶς χωρίζει ἀπὸ δαῦτα Γουρούνια σεῖς οἱ πιὸ πολλοὶ ἔχετε...

—Ἔχουμι, ἔχουμι.. Φώναξε τὸ ἐκκλησίασμα

—Τὸ λοιπόν, ἀφοῦ ἔχετε, σὰν τὰ σφᾶχτε, πρέπει νὰ δῶσετε καὶ κανένα κοψίδι σ' αὐτούς, ποὺ δὲν ἔχουνε νὰ φᾶνε...

—.....

Τσιμουδιὰ δὲν ἔβγανε τὸ ἐκκλησίασμα στὰ λόγια τοῦτα τοῦ παπᾶ του.

—Τ' εἶναι μωρὲ καὶ σεῖς, ὅταν μ' ἕνα κοψίδι κρέας, θὰ κερδέψετε ἕναν ὁλόκληρο παράδεισο;

—.....

—Ἐγὼ χριστιανοί μου, ὁ φτωχὸς ὁ παπα—Γιώργης θὰ τὸ κόψω ἀπὸ τὰ παιδιά μου γιὰ νὰ τὸ μοιράσω στὸν πλησίον..

Τὶ ἦταν νὰ εἰπῆ αὐτὰ τὰ λόγια ὁ παπα—Γιώργης στὴν ἐκκλησιά; Ἡ παπαδιὰ μόλις τὰ κουσε, ἔβηχε καὶ ξερόβηχε, γιὰ νὰ δώσῃ στὸν παπᾶ νὰ καταλάβῃ πῶς πρέπει νὰ σταματήσῃ νὰ μιλάη γιὰ γουρούνια. Ἀλλὰ ποῦ νὰ τὴν προσέξῃ ὁ θεοφοβούμενος παπα—Γιώργης Κι' ὅταν ἀπόλυσεν ἡ ἐκκλησιὰ κι' ἤρθε ὁ παπᾶς νὰ πάρῃ στὸ σπίτι τὸν καφέ του, ὅπως συνήθιζεν, ἡ παπαδιὰ τοῦ ἔκαμε φοβερὲς σκηνές, γιατὶ ἡ δόλια σκόπευε νὰ πουλήσῃ τὸ μισὸ καὶ παραπάνω ἀπὸ τὸ γουροῦνι τους στὴ χώρα γιὰ ν' ἀγοράσῃ λίγο μαλλί, γιὰ κανένα ὄφαντὸ τῆς Ζουμπουλιῶς.

—Μωρὲ παπᾶ μου, μπίτι ξεκούτιανες; Τὶ πῆγες κι' εἶπες ἀθεόφοβε γιὰ τὰ γουρούνια; Ἄκουσέ το καλά. Τὸ δικό μας τὸ γουροῦνι, εἶναι καταδικό μου, γιατὶ ἐγὼ τὸ τάΐζα, ἐγὼ τὸ τράνεψα, ἐγὼ τὸ φρόντιζα ὁλοχρονὶς καὶ δὲν ἔχω νὰ δώσω μπουκιὰ σὲ κανένανε...

—Μὰ εὐλογημένη μου, ἔτσι ἔπρεπε νὰ κάνω, γιὰ νὰ παρακινήσω τοὺς χωριανούς. Δὲν τοὺς ξέρεις τὶ σπαγγοραμμένοι εἶναι;

—Ἐμένα δὲ μὲ νοιάζει τὶ εἶναι ὁ πᾶσα ἕνας. Ἐγὼ θὰ κάνω ἐκεῖνο ποὺ πρέπει...

—Ὁρίστε Ἐγὼ δὲ θὰ φάω καὶ τὸ μοιράδι μου θὰ τὸ δώσω σὲ κανένα φτωχό. Εἶσαι τώρα εὐχαριστημένη;

—Ἐγὼ δὲν ἀκούω τίποτις. Τὸ μισὸ καὶ παραπάνω ἀπὸ τὸ γουροῦνι μου θὰ τὸ πουλήσω στὴ χώρα. Ἐ! παπᾶ μου. Ξύπνα. Τὸ Ζουμπουλιὸ θέλει γαμπρό, δὲν τὸ κατάλαβες ἀκόμα; Τὸ τρούπιο σου τὸ ράσο θὰ θὰ τῆς δώσῃ γιὰ προῖκα ἢ τὸ ξεβαμμένο σου καλιμαύχι;

—Ὁ Θεὸς παπαδιά μου εἶναι μεγάλος κι' θὰ φέρῃ δεξιά..,

Κι' ὁ παπᾶς ρίχτηκε σὲ συλλογή, γιατὶ ἄρχισε νὰ τὰ βρίσκῃ σωστά, τὰ ὅσα τοὔλεγεν ἡ παπαδιά. Τώρα σκεφτόταν κάτι νὰ βρῇ, γιὰ νὰ μὴ μοιράσῃ τὸ γουροῦνι του τούτη τὴ χρονιά

Ἀπάνω στὴν ὥρα, νάσου καὶ μπαίνει στὸ σπίτι του ὁ κουμπᾶρος τοῦ παπᾶ, ἕνας τετραπέρατος παληολλαδιτη, ποὺ κανένας δὲν ἤξερε, ποῦθε κρατάει ἡ σκούφια. κι' οὔτε ὁ ἴδιος ὁ παπα—Γιώργης, πῶς τὸν ἔμπλεξε καὶ κουμπάρο τὸν ἔκαμε κι' δανεικὸ καὶ ἀγύριστα τοῦ ἔδωσεν.

—Εὐλογεῖτε δέσποτα...

—Καλῶς τὸν κουμπᾶρο. Ἀπάνω στὴν ὥρα κόνεψες..

--Γιατί; Τὶ τρέχει;

Ἐπεμβαίνει ἡ παπαδιὰ ἀμέσως γιὰ νὰ μὴν τὰ κάμῃ θάλασσα ὁ παπᾶς..

—Στάκα νὰ τοῦ τὰ εἰπῶ ἐγὼ τοῦ κουμπάρου,

Κι' ἐξιστόρησε στὸν κουμπᾶρο τὴ διαφωνία της μὲ τὸν παπα—Γιώργη

—Καλὰ κι' ἅγια τὰ λὲς κουμπαρούλα μου. Τὸ σωστό, σωστὸ Ὄντας διψᾶτε ἡ αὐλή σου γιὰ νερό, εἶναι μεγάλη ἁμαρτία νὰ τὸ χύνῃς ὄξω παπᾶ μου καὶ κουμπᾶρε μου.

—Τὶ θέλεις νὰ κάμω, ἀφοῦ ἔτσι προστάζει ἡ ἁγιωσύνη μου..

—Σιγά—σιγὰ θὰ βροῦμε κουμπᾶρε τὸ καλάϊ καὶ μὴ συκλετίζεσαι..

Σκέφτηκε ὁ κουμπᾶρος ὁ Χαράλαμπος, ξανασκέφτηκεν. Ἔξυσε τὸ ἀποτριχωμένο κεφάλι, ποὔμοιαζε μὲ πελώριο γλόμπο ἠλεκτρικοῦ, κι' ὕστερα εἶπε μὲ ὕφος βαρύ

—Αὐτὸ θὰ γένῃ κουμπᾶρε... Ἡ Πυθία εἶχε χρησμοδοτήσει.

—Τὸ ποιὸ κουμπᾶρε μου θὰ γένῃ;

—Παιδεύτηκα. μὰ τὸ κερατένιο τὸ βρῆκα. Ποὺ θὰ μοῦ πήγαινε τὸ ἄτιμο..

—Μπράβο ρὲ κουμπᾶρε. Μὲ σώζεις..

—Λοιπὸν Σὰν θὰ σφᾶχτε τὸ γουροῦνι σας. ἀπὸ νωρίς, θὰ τὸ κρεμᾶστε στὸ χαγιάτι σας, πρῶτα γιὰ νὰ ἰδοῦν οἱ χωριανοὶ πὼς τὸ σφάξατε γιὰ νὰ μὴν εἰποῦν πὼς τὸ πουλήσατε κι' ὕστερα γιὰ νὰ τὸ βαρέσῃ καὶ λιγάκι ὁ ἀέρας τῆς νύχτας γιὰ νὰ σιτέψῃ

—Κι' ὕστερα, κι' ὕστερα κουμπάρε;

—Τὴν ἄλλη μέρα, πρὶν φέξῃ. θὰ τὸ πάρετε μέσα καὶ θὰ τὸ κρύψετε κι' ὕστερα θὰ εἰπῆτε, πῶς σᾶς τῶκλεψαν..

—Καὶ πῶς θὰ τὸ πιστέψουνε οἱ χωριανοὶ κουμπᾶρε μου;

—Ἀλλοίμονο ἂν δὲν πιστέψουν τὸν λειτουργὸ τοῦ ὑψίστου τὸν παπᾶ τους. Τότε, πάει ἐχάλασεν ὁ κόσμος .. Στὸ κάτω—κάτω, διαβάζεις τὴν Κυριακὴ κι' ἕνα ἀφορεσμὸ καὶ πάει λέοντας...

—Ἀφορεσμὸ εἶπες; Μὰ ἀφοῦ θὰ τῶχω κλέψει ἐγὼ τὸ γουροῦνι; Νὰ πέσῃ ἀπάνω μου τὸ κακό;

—Γιατὶ φοβᾶσαι παπᾶ; Μιὰ κι' εἶναι δικό σου τὸ γουροῦνι, δὲν πρόκειται γιὰ κλεψιά. Πρᾶμα σου εἶναι. τὸ κάνεις ὅ,τι θέλεις. Τὸ κλέβεις, τὸ πουλᾶς, τὸ πετᾶς στὰ σκυλιά Ψέμματα;

Καταχάρηκεν ὁ παπᾶς κι' ἡ παπαδιὰ γιὰ τὴν ἔξυπνη συμβουλή, ποὺ τοὺς ἔδωσεν ὁ καλὸς τους κουμπάρος. Καὶ τὴν ἄλλη μέρα ἔγινεν τὰ πράγματα, ὅπως πρόσταξεν ἐκεῖνος. Σκότωσαν τὸ γουροῦνι, τὸ μάδησαν καὶ τὸ κρέμασαν στὸ χαγιάτι.

Τὴν ἄλλη μέρα, ξύπνησεν ἡ παπαδιὰ λίγο πρὶν φέξῃ καὶ βγῆκε στὸ χαγιάτι νὰ πάρῃ τὸ γουροῦνι μέσα γιὰ νὰ κόψῃ τὸ μισὸ καὶ προφυλαχτικὰ νὰ τὸ μεταφέρῃ στὴ χώρα γιὰ νὰ τὸ πουλήσῃ. Μὰ ἔμεινε μ' ἀνοιχτὸ τὸ στόμα ἀπὸ τὴν κατάπληξι. Τὸ γουρουνόπουλο εἶχε κάνει φτερά...

Ἴσα ποὺ δὲν ἔκλαιγαν στὸ σπιτικὸ τοῦ παπᾶ. Ἦσαν ὅλοι ἀμίλητοι ἀπὸ τὸ κακὸ ποὺ ἔπαθαν.

Σὲ λιγάκι, πέρασεν ἀπόξω ἀπὸ τὸ σπίτι τοῦ παπᾶ, ὁ κουμπᾶρος. Ἀμέσως ὁ παπᾶς τὸν ἐφώναξε μέσα καὶ τοῦπε γιὰ τὸ κλέψιμο τοῦ γουρουνιοῦ..

—Μωρὲ τὶ μοῦ λὲς κουμπᾶρε! Βρὲ τοὺς παληοκλέφτες!! Καὶ σὺ δόλιε παπᾶ, τυραννιέσαι γιὰ νὰ τοὺς κάνῃς ἀνθρώπους τοὺς χωριανούς σου. Παράτα τους στὸν ὀξωαποδῶ.

—Καὶ τώρα τὶ νὰ κάνω, κουμπάρε;

—Καὶ ἐγὼ δὲν ξέρω τὶ νὰ εἰπῶ. Σταμάτησε τὸ μυαλό μου μ' αὐτὸν τὸν παληοντουνιά Μπρέ! Μπρέ! Τ' εἶν' τοῦτο τὸ κακό..

—Θὰ διαβάσω ἀφορεσμό, ὅπως μὲ συμβούλεψες κουμπᾶρε..

Ὁ κουμπᾶρος ταράχτηκε στὸ ἄκουσμα τοῦ ἀφορεσμοῦ, γιατὶ αὐτὸς ἦταν ὁ κλέφτης τοῦ γουρουνιοῦ, καθὼς καταλάβατε.

—Πά... πά... πά... κουμπᾶρε. Τέτοιο πρᾶμα μὴν τὸ κάνεις ποτές. Ἐγὼ τὸν ἀφορεσμὸ στὸν εἶπα γιὰ τὸν ἑαυτό σου ποὺ δὲ θᾶπιανε κι' ὄχι γιὰ τοὺς ἄλλους.

—Καὶ γιατί, κουμπᾶρε Χαράλαμπε;

—Τὶ θὰ πῆ τὸ ἐκκλησίασμά σου, ὄντας διαβάσῃς ἀφορεσμὸ γιὰ δικό σου χαμένο πρᾶμα; Ἕνας παπᾶς εἶναι ἀντιπρόσωπος λοῦ Θεοῦ καὶ πρέπει ὅλους νὰ τοὺς σχωρνάει καὶ τὸ φονιὰ τοῦ πατέρα του ἀκόμα. Ἔτσι δὲ λὲς σ' αὐτούς, ποὺ ξεμολογᾶς;

Πάλι δίκηο ἔχεις κουμπᾶρε. Μὲ σώζεις ἄλλη μιὰ φορά. Κἄποιος θὰ

ΤΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ ΝΕΩΝ ΜΟΥΔΑΝΙΩΝ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ἐκ τῆς 3ης σελίδος

πὸν λόγον εἶπε τὰ ἑξῆς:

—Τὸ ζήτημα τῶν κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων πρέπει νὰ λυθῆ. Ἂν πάθη κανεὶς ἀτύχημα δὲν ὑπάρχει τρόπος νὰ προστατευθῆ ὁ ἐργάτης. Πρέπει νὰ πληρώση ὁ ἴδιος. Ἐπίσης παρεπονέθηκα στὴν ἀστυνομία ὅτι ἔρχονται ἐργάτες χωρὶς βιβλιάρια καὶ μᾶς φέρνουν ἐμπόδια στὴ δουλειά μας. Ἡ ἀστυνομία ἐξεδήλωσεν ἀδυναμία νὰ ἐπέμβη. Τὶ νὰ τὸ κάνουμε λοιπὸν τὸ βιβλιάριο; Ἕνας καραγωγεὺς πῆγε καὶ δούλεψε κτίστης. Γιατὶ τὸν πῆρε ὁ ἐργοδότης; Αὐτὸς εἶναι σὲ ἄλλο σωματεῖο. Ἐγὼ ἔμεινα χωρὶς δουλειά. Θέλουμε νὰ γίνη ἐργατικὸ κέντρο στὴ Χαλκιδικὴ γιὰ νὰ λύση αὐτὰ τὰ ζητήματα.

Θεοδώρου: (Ἀπευθυνόμενος πρὸς τοὺς συνέδρους:) Ποῦ τὸ θέλετε τὸ ἐργατικὸ κέντρο; Στὰ Μουδανιά, στὸ Στρατώνι;

Ἕνας σύνεδρος: Στὰ Μουδανιά...

Θεοδώρου: Ἄλλος ποῦ τὸ θέλει;

Ἄλλος σύνεδρος: Ὅπου ὑπάρχει νομαρχία!

Θεοδώρου: Θέλετε νὰ διαγραφῆτε ἀπὸ τὸ Ε Κ Θ;

Πολλοὶ σύνεδροι: Ναί!

Θεοδώρου: (Μὲ ὑψωμένην φωνήν) Ὁ ἕνας τὸ θέλει στὸν Πολύγυρο ὁ ἄλλος στὸ Στρατώνι, ὁ ἄλλος ἀλλοῦ. Ποιὸν ν' ἀκούσουμε; Σᾶς λέμε ὅτι μᾶς κάνει εὐχαρίστηση νὰ σᾶς βοηθήσουμε νὰ ἱδρύσετε ἐργατικὸ κέντρο. Πάρτε μιὰ ἀπόφαση, ἀλλὰ νὰ μοῦ τὴν πῆτε ἐγγράφως.

Εἶπε τὸ σημεῖον αὐτὸ παρεμβαίνει ὁ παριστάμενος βουλευτὴς κ. Βασιλικὸς ὅστις λέγει τὰ ἑξῆς:

—Παρακαλῶ νὰ μὴ συζητηθῆ τὸ θέμα αὐτὸ σήμερον καὶ νὰ μὴ τεθῆ ὅπως προτίθεσθε νὰ τὸ θέσετε. Θὰ ἐπεθύμουν νὰ γίνη εἰδικὴ συγκέντρωσις ὅλων τῶν ὀργανώσεων τῆς Χαλκιδικῆς διὰ νὰ ληφθῆ μιὰ ἀπόφασις καὶ ὄχι μόνον τῶν σωματείων τῆς Νοτίου Χαλκιδικῆς. Θὰ παρακαλέσω νὰ συμφωνήση δι' αὐτὸ καὶ ὁ κ. Θεοδώρου.

Διὰ τῆς προτάσεως αὐτῆς τοῦ κ. Βασιλικοῦ τὴν ὁποίαν ἐδέχθη καὶ ὁ κ. Θεοδώρου ἀπεφασίσθη ὅπως τὸ θέμα συζητηθῆ ἐν καιρῷ εἰς ἄλλην συνεδρίασιν.

Ἀκολούθως τὸν λόγον ἔλαβεν ὁ νομάρχης Χαλκιδικῆς κ. Κ. Λαμνᾶτος ὅστις μεταξὺ ἄλλων εἶπεν ὅτι δὲν διεπίστωσε μεγάλας παραβάσεις καὶ τοῦτο ὀφείλεται εἰς τὴν ἱκανότητα τῶν ἐργατῶν νὰ τὰς περιορίζουν.

—Διεπίστωσα, εἶπεν, ὅτι οἱ ἡγέται τῶν ἐργατικῶν σωματείων εἶναι ἱκανοὶ νὰ ἀντιταπεξέρχωνται εἰς τὰς ἀντιξοότητας. Τὸ θέμα τοῦ ἐργατικοῦ κέντρου εἶναι δικά σας. Ἐμεῖς δὲν δυνάμεθα νὰ ἔχουμε γνώμη. Πιστεύω ὅτι ὅλα εἶναι δυνατὸν νὰ ἐπιλυθοῦν. Εἶναι εὐχαριστημένος ὅτι ἐγένετο ἡ δήλωσις ὅτι ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς μηνὸς θὰ περιέρχεται συνεργεῖον ὑπαλλήλων τῆς ἐπιθεωρήσεως ἐργασίας εἰς τὸν νομόν.

Τέλος τὸν λόγον ἔλαβεν ὁ κ. Τζέκης τῆς ἑνώσεως γεωργικῶν συνεταιρισμῶν εἰπὼν ὅτι ἡ ἵδρυσις ἐργατικοῦ κέντρου νομοῦ Χαλκιδικῆς ἀποτελεῖ δραματισμόν.

—Τὸ ἐργατικὸ κέντρο Χαλκιδικῆς, εἶπεν ὁ κ. Τζέκης, εἶναι ὑπόθεσις τοῦ μέλλοντος καὶ ὄχι τοῦ παρόντος. Δὲν πρέπει νὰ τὴν παίρνουμε πρόχειρα, οὔτε νὰ λάβουμε βεβιασμένες ἀποφάσεις. Δὲν μποροῦμε νὰ οἰκοδομήσουμε τὸ Ε Κ Χ. πρὸς τὸ παρὸν διότι ὁ μὲν ἐργάτης τῶν πόλεων ἔχει ἐργατικὴν συνείδησιν ἐνῷ ἐμεῖς δὲν τὴν ἔχουμε καὶ δικαιολογημένα. Ἔχουμε σωματεῖα ἀλλὰ μόνο στὰ χαρτιά.

Μετὰ ταῦτα ὁ γραμματεὺς τοῦ Ε Κ Θ ἀνέγκασε τὸ ψήφισμα καὶ αἱ ἐργασίαι τῆς διασκέψεως ἐτερματίσθησαν.

Δέον νὰ σημειωθῆ ὅτι μετ' ἀπορίας ἤκουσαν οἱ σύνεδροι τὰ λεχθέντα ὑπὸ τοῦ κ. Θεοδώρου, συμφώνως πρὸς τὰ ὁποῖα ὁ πρόεδρος τοῦ ΕΚΘ ἐζήτη νὰ τοῦ ὑποδειχθῆ ἔστω καὶ εἷς ἱκανός, ὅστις νὰ ἀναλάβη ὑπευθύνως τὴν διοίκησιν τοῦ ἐργατικοῦ κέντρου Χαλκιδικῆς.

ΤΟ ΜΙΚΡΟΤΕΡΟΝ ΚΟΝΔΥΛΙΟΝ ΔΙΕΤΕΘΗ ΕΙΣ ΤΟΝ ΝΟΜΟΝ ΜΑΣ

ΑΘΗΝΑΙ 23.—Τὸ ὑπουργεῖον γεωργίας διέθεσε πίστωσιν 3.583.000 δρχ. διὰ τὴν προώθησιν τοῦ προγράμματος ὀρεινῆς οἰκονομίας. Συγκεκριμένως διατίθενται, μεταξὺ ἄλλων, εἰς τὰ νομαρχιακὰ ταμεῖα Ναυπλίου 200.000 δρχ., Τριπόλεως 200.000 δρχ., Σύρου 600.000 δρχ., Πολυγύρου 70.000 δρχ. Σπάρτης 200.000 δρχ.

ΕΚΠΟΙΗΣΙΣ ΚΡΕΜΑΣ

Ὁ Γεωργικὸς Σταθμὸς Χαλκιδικῆς προκηρύσσει τακτικὸν πλειοδοτικὸν διαγωνισμὸν δι' ἐνσφραγίστων προσφορῶν διενεργηθησόμενον ἐν Ν. Μουδανίοις τὴν 28ην τρ. ἡμέραν Τετάρτην καὶ ὥραν 11—12 διὰ τὴν ἐκποίησιν τῆς καθημερινῆς παραγωγῆς κρέμας γάλακτος ἀγελάδος φυλῆς ΤΖΕΡΣΕΥ καὶ διὰ τὸ χρονικὸν διάστημα ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου μέχρι 28ης Φεβρουαρίου 1961 προϋπολογιζομένης εἰς 900 χιλ)μα περίπου. Διὰ πλείονας πληροφορίας καθ' ἑκάστην εἰς τὰ γραφεῖα τοῦ Σταθμοῦ.

Ὁ διευθυντὴς
Β. ΚΥΡΙΑΦΙΝΗΣ

Πρὸς τοὺς κ. κ. Προέδρους τῶν Κοινοτήτων

ΠΩΛΕΙΤΑΙ: Πετρελαιομηχανὴ LISTER 12 ἵππων, 650 στροφῶν εἰς ἄριστην κατάστασιν, κατάλληλος δι' ἄντλησιν ὕδατος καὶ διὰ καΐκι. Πληροφορίαι Μιχ. Δέλλιον, Πολύγυρον.

Ο ΣΥΝΟΙΚΙΣΜΟΣ ΚΑΛΑΜΙΤΣΙΟΥ

ΚΑΛΑΜΙΤΣΙ 23. —Οἱ κάτοικοι τοῦ συνοικισμοῦ Καλαμιτσίου εὐχαριστοῦν τὸν βουλευτὴν κ. Σαραφιανόν, τὸν νομάρχην κ. Λαμνᾶτον τὸν διευθυντὴν τῆς νομαρχίας κ. Τέτουλαν καὶ τὸν πρόεδρον τῆς κοινότητος Συκιᾶς κ. Ἐμ. Ρήγαν διὰ τὸ ἔνδιαφέρον των διὰ τὴν τοποθέτησιν τηλεφώνου εἰς τὸν συνοικισμὸν Καλαμιτσίου. Ἐπίσης κάμουν ἔκλησιν πρὸς τὸν κ. Νομάρχην ὅπως διαθέση ποσὸν 20—30.000 δραχμῶν διὰ τὴν κατασκευὴν τοῦ δρόμου πρὸς Καλαμίτσι καθ' ὅσον οὗτος εἶναι τελείως κατεστραμένος.

Κ. ΠΑΝΤΟΣ

ΔΕΝ ΕΟΡΤΑΖΟΥΝ

—Ὁ κ. Χρ. Τορτοπίδης δὲν ἑορτάζει καὶ δὲν δέχεται ἐπισκέψεις.

—Ὁ κ. Χρ. Ν. Κουτσιμπὸς δὲν θὰ ἑορτάση οὔτε θὰ δεχθῆ ἐπισκέψεις.

—Ὁ κ. Χριστόδουλος Κατσικόπουλος δὲν θὰ δεχθῆ ἐπισκέψεις.

—Ἡ κ. Χρύσα Γεωργακοπούλου δὲν ἑορτάζει καὶ δὲν θὰ δεχθῆ ἐπισκέψεις.

—Ὁ κ. Στέφανος Κότσιανος δὲν θὰ δεχθῆ ἐπισκέψεις τὴν 27ην Δεκεμβρίου ἐ.ἔ.

—Ὁ κ. Βασίλειος Καυτατζῆς δὲν ἑορτάζει καὶ δὲν δέχεται ἐπισκέψεις.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

ΠΑΡΑΠΟΝΟΝ ΣΥΜΠΟΛΙΤΟΥ

Κύριε Διευθυντά,

Αὐτὸ ποὺ συμβαίνει ἐδῶ στὸν τόπο μας, νομίζω ὅτι πουθενὰ στὴν Ἑλλάδα δὲν γίνεται. Νὰ πηγαίνη κανεὶς παραπονούμενος σὲ κάποιο δημόσιο γραφεῖο καὶ νὰ τὸν βγάζουν ἔξω μὲ τὸν χειρότερο τρόπο καὶ βρίζοντας αὐτὸν ἕνας κατώτερος ὑπάλληλος μὲ τὶς χειρότερες φράσεις: «Ἔξω ἀπὸ ἐδῶ παληοτόμαρο» κλπ. Αὐτὸ ἀκριβῶς συνέβη εἰς ἐμὲ ὅταν τὴν 14—12—60 ἐπῆγα νὰ παραπονεθῶ εἰς τὸν ὑπάλληλον τῆς Κοιν. Προνοίας κ. Λιακόπουλον διὰ τὴν ἀπόρριψιν τῆς αἰτήσεώς μου ὅπως μοὶ χορηγηθῆ βεβαίωσις ἵνα χρησιμοποιήσω ταύτην διὰ σχολικὴν χρῆσιν. Καὶ ἐπειδὴ ἀπὸ τὴν πρώτην στιγμὴν μοῦ φέρθηκε πολὺ ἄσχημα, ἠναγκάσθην νὰ εἰπῶ εἰς τὸν ἀνωτέρω ὑπάλληλον ὅτι «ἐὰν βεβαιώθῶ ὅτι δώσατε σὲ ἄνθρώπους καλυτέρας μοίρας ἀπὸ ἐμένα, τοῦτο θὰ τὸ ἀναφέρω». Τότε ὁ ὑπάλληλος ἄρχισε νὰ μὲ ὑβρίζει καὶ μὲ ἔβγαλε ἔξω ἀπὸ τὸ γραφεῖο ὑβρίζοντας μέχρι τοῦ πεζοδρομίου. Πλείστοι δὲ κάτοικοι τοῦ Πολυγύρου ἀκούσαντες τὰς ὕβρεις τοῦ ὑπαλλήλου, ἐσχολίαζον τὸ γεγονὸς μὲ ἀγανάκτησιν.

Εὐχαριστῶ διὰ τὴν φιλοξενίαν

Μετὰ τιμῆς
ΘΕΟΔ. Ι. ΚΑΛΦΑΣ

ΣΗΜ. «ΦΩΝΗΣ» Κἂν τὰ ἀνωτέρω ἀληθεύουν, τόσον ὁ κ. Νομάρχης, ὅσον καὶ ὁ κ. Διευθυντὴς Προνοίας ὀφείλουν νὰ τιμωρήσουν παραδειγματικῶς τὸν ἀνωτέρω ὑπάλληλον.

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΑΤΙΚΗ ΕΟΡΤΗ

Ν. ΦΛΟΓΗΤΑ 23 —Μὲ ἐπιτυχίαν ἐτελέσθη σήμερον εἰς τὸ δημοτικὸν σχολεῖον τῆς κοινότητός μας ἡ ἑορτὴ τῶν Χριστουγέννων καὶ τῆς Πρωτοχρονιᾶς. Τὸ πλούσιο πρόγραμμα τῆς ἑορτῆς ἱκανοποίησε τοὺς παρευρεθέντας οἵτινες ἐπλήρωσαν ἀσφυκτικῶς τὴν αἴθουσα τοῦ σχολείου. Οἱ μικροὶ μαθηταὶ ἠργάσθησαν διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῆς ἑορτῆς, εὐμενεστάτην δὲ ἐντύπωσιν ἔκαμεν εἰς ὅλους ἡ εὐγενὴς χειρονομία των νὰ ἐνισχύσουν ἠθικῶς καὶ οἰκονομικῶς τοὺς μικροὺς ὀρφανοὺς συμμαθητάς των τῆς Θεσσαλονίκης. Οἱ κάτοικοι τῆς κοινότητος Ν. Φλογητῶν, διὰ τοῦ προέδρου των κ. Θεοδ. Τσεχονίδη, εὐχαριστοῦν θερμῶς τὸ διδακτικὸν προσωπικὸν τοῦ σχολείου διὰ τὰς προσταθείας τὰς ὁποίας κατεβάλλει διὰ τὴν μόρφωσιν τῶν τέκνων των.

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ

Τὸν ἀγαπητόν μας ἐξάδελφον Βασίλειον Ν. Ζωγούδην λαβόντα ἐπαξίως τὴν ἄδειαν ἀσκήσεως δικηγορίας, συγχαίρομεν θερμῶς καὶ εὐχόμεθα καλὴν σταδιοδρομίαν

Οἰκογ. ΒΑΣ Δ. ΒΟΥΛΓΑΡΑΚΗ
Προέδρου κοινότητος Ριζῶν

ΠΡΟΜΗΘΕΙΑ ΚΑΥΣΙΜΩΝ ΚΑΙ ΛΙΠΑΝΤΙΚΩΝ

Τὴν 12ην Ἰανουαρίου 1961 ἡμέραν Σάββατον καὶ ὥραν 11 π.μ. θέλει διεξαχθῆ εἰς τὸ γραφεῖον Νομομηχανικοῦ Χαλκιδικῆς φανερὰ δημοπρασία διὰ τὴν ἀνάδειξιν προμηθευτοῦ 5.000 γαλονων ἢ 19000 χλγρ. ἀκαθάρτου πετρελαίου, 600 χιλιογράμμων μηχανελαίου, 100 χιλιογράμμων βαλβολίνης καὶ 60 χιλιογράμμων γράσσου, προοριζομένων διὰ τὴν λειτουργίαν τῶν μηχανημάτων τοῦ Νομαρχιακοῦ ταμείου διὰ τὸ μέχρι 31—12—1961 χρονικὸν διάστημα ὑπὸ τοὺς ὅρους καὶ ὑποχρεώσεις τῆς διακηρύξεως, κατατεθειμένης εἰς τὸ γραφεῖον Νομομηχανικοῦ.

Ὁ Νομάρχης Χαλκιδικῆς
Ὡς πρόεδρος τοῦ Ν. Ταμείου
ΚΩΝ. ΛΑΜΝΑΤΟΣ

Η ΟΙΚΟΚΥΡΙΚΗ ΣΧΟΛΗ ΙΕΡΙΣΣΟΥ

ΙΕΡΙΣΣΟΣ 23. — Κοντά στὰ τόσα καὶ τόσα.. οἰνοπνευματώδη πάρτυ στὰ ὁποῖα εἴμασταν συνηθισμένοι, προσετέθη κι' ἕνα ἄλλο γιὰ τὸν τόπο μας τουλάχιστον καινοῦργιο. Μιὰ νέα κι' εὐχάριστη ψυχαγωγικὴ ἐκδήλωσις ποὺ σ' αὐτὲς ποὺ τὴν δημιούργησαν ἀξίζουν θερμὰ συγχαρητήρια. Τσαΐ πάρτυ. Τὰ κορίτσια τῆς οἰκοκυρικῆς μὲ ἐπικεφαλῆς τὴν διδάσκαλισσάν τους, δ. Ἀγαθὴν Τσάντελη ἑτοίμασαν μιὰ βραδυὰ ποὺ θὰ μείνη ἀξέχαστη. Ὁ διάκοσμος τῆς εὐρύχωρης αἴθούσας τοῦ κ. Θ. Ἀϊβαζίδη, μὲ τὶς πρασινάδες καὶ τὰ πολύχρωμα κορδελλάκια ἦταν πάρα—πολὺ εὐχάριστος. Ὅλα φτιαγμένα ἀπ' τὰ κορίτσια τῆς οἰκοκυρικῆς. Μπισκοτάκια, κέϊκ, πουτίγκα, σταφιδόψωμα κ.λ.π. Ὁ τρόπος σερβιρίσματος ἄψογος. Ὅλες οἱ κοπέλες, ἄλλες μὲ τὴν πορσελάνινη τσαγιέρα, ἄλλες μὲ τὴν ζαχαριέρα κι' ἄλλες μὲ τὰ βουτήματα μὲ χαμόγελα κι' εὐχαρίστηση περιποιήθηκαν ὅλους. Δυὸ σκετσάκια ἀπ' τὶς δ. Μαρίκαν Σφυριστοῦ καὶ Εἰρήνην Λαμπίδα καταχειροκροτήθηκαν. Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς βραδυᾶς ἔγινε καὶ κλήρωσις διαφόρων ἀντικειμένων ποὺ τὰ εἶχαν φτιάξη τὰ κορίτσια τῆς οἰκοκυρικῆς. Ὅλα εὐχάριστα καὶ χαριτωμένα. Παρευρέθησαν ὁ εἰρηνοδίκης καὶ ἡ κ. Ἰωαννίδου, ὁ ἰατρὸς καὶ ἡ κ. Καραλιόλιου, ὁ γραμματεὺς τῆς κοινότητος Σ. Νανουδάκης μετὰ τῆς θυγατρός του Μαρίκας, ὁ ἀστυνόμος Καρυῶν κ. Νικ. Χειμαριώτης, οἱ καθηγηταὶ τοῦ γυμνασίου κ.κ. Ν. Ἀμπελᾶς, Φάνης Κότης, Ἀστ. Γραμματικόπουλος, ὁ γυμναστὴς κ. Μάγκλαρης, ἡ δ. Μ. Μπάκη αἱ διδασκάλισσαι τοῦ σχολείου Ν. Ρόδων δ. Μ. Ματσούκη καὶ Σοφ. Τσεσιλίδου, οἱ κ.κ. Β. Γκατζώνη, Ἰωάν. καὶ Ἀστ. Κεφαλᾶς, Ἰωάν. Μαρῖνος, Νικ. Πασχαλίδης, Κων. Παπαστυλιανός, Χρ. Χρυσούλης, Ἀστ. Σαμαρᾶς, Βασ. Πανιελῆς. Ἀστ. Μπλές, Ἀστ. Μπαντῆς, σί δ. Ἀργ. Κουτσογιώργη, Εὐαγγ. Λαγόντζου, Ρούλα καὶ Κατίνα Χαλέβα, Δέσπω Μαυρουδῆ, Μαρίκα Χισάπη, Βασίλω Λιάλιου. Σερβίριζαν αἱ δ. Μαρ. Σφυριστοῦ, Εἰρ. Λεμπίδα, Σούλα Μαρίνου, Στέλλα Τζίτζου, Καίτη Ἀποστολίδου, Βασιλεία Κυριακοῦ, Κατίνα Πάππα, Ἀσημίνα Μπλέ. Θεοδούλα Ἀϊβαζίδη, Στέλλα Μπλέ, Οὐρανία Ἀντωνίου, Ἀσημίνα Παπαργύρη, Μαίρη Λότσου, Μαρία Βαρβαρέσσου, Βάγια Τζούμνια, Μαρία Μανωλούδα. Μετὰ τὸ τσάϊ ἠκολούθησε χορός. Τὸ κέφι κράτησε ὡς τὸ τέλος καὶ ἡ εὐχαρίστησις ἦταν ἔκδηλος στὰ πρόσωπα ὅλων.

Ἀξίζει κάθε ἔπαινος στὶς διοργανώτριες τῆς βραδυᾶς καὶ θὰ ἦταν εὐχάριστο ἂν τέτοιες ἐκδηλώσεις πολιτισμένες ἐπαναλαμβάνονταν συχνότερα. ΣΜΝ

ΜΕ ΕΠΙΤΥΧΙΑΝ ΕΓΙΝΕ ΕΙΣ ΣΗΜΑΝΤΡΑ ΤΟ 1ο ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΚΟΙΝ. ΑΝΑΠΤΥΞΕΩΣ

ΣΗΜΑΝΤΡΑ 21. —Τὴν παρελθοῦσαν Κυριακήν, πρωτοβουλία τοῦ προέδρου τῆς κοινότητος, ἐγένετο μὲ μεγάλην ἐπιτυχίαν καὶ διὰ πρώτην φορὰν στὸ χωριό μας συνέδριον κοινοτικῆς ἀναπτύξεως. Προσεκλήθησαν πλέον τῶν 40 κατοίκων, πρόεδροι καὶ μέλη ὅλων τῶν ὑπηρεσιῶν, τῶν σωματείων καὶ τῶν ὀργανισμῶν τοῦ χωριοῦ μας καὶ συνεζήτησαν εἰς μίαν φιλικὴν ἀτμόσφαιραν περὶ διαφόρων θεμάτων ἀφορόντων τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ χωριοῦ μας. Περὶ τὴν 2 μ.μ. ἀφοῦ συνεκεντρώθησαν ἅπαντες οἱ προσκεκλημένοι ὁ πρόεδρος τῆς κοινότητος ἐκήρυξε τὴν ἔναρξιν τῶν ἐργασιῶν τοῦ συνεδρίου εὐχηθεὶς καλὴν ἐπιτυχίαν καὶ εὐώδοσιν τῶν ἐργασιῶν πρὸς ὄφελος τοῦ τόπου μας. Ἠκολούθησαν ὁμιλίαι διαφόρων ἀντιπροσώπων, συζήτησις ἐπὶ τῶν λεχθέντων καὶ ἐλήφθησαν διάφοροι ἀποφάσεις. Μετὰ τετράωρον περίπου συζήτησιν ὁ πρόεδρος τῆς κοινότητος, εἰς τὸν ὁποῖον ἀξίζει κάθε ἔπαινος διὰ τὴν δραστηριότητα καὶ προθυμίαν πρὸς τὸ καθῆκον του, ἔκλεισε τὰς ἐργασίας τοῦ συνεδρίου εὐχαριστῶν ὅλους τοὺς ἐκπροσώπους, ὑποσχεθεὶς πᾶσαν συνεργασίαν διὰ τὴν ἐπίλυσιν τῶν αἰτημάτων των. Ν.Κ.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΑ

Τὸ ἐκκλησιαστικὸν συμβούλιον τοῦ ἱεροῦ ναοῦ Ἁγ. Μοδέστου συνοικισμοῦ Καλυβῶν Πολυγύρου, εὐχαριστεῖ θερμῶς τὸν κ. Γεώργιον Ἐμμ. Γαλατσάνον, κάτοικον Καλυβῶν, διὰ τὴν ὑπ' αὐτοῦ δωρεὰν μιᾶς καμπάνας ἀξίας 6.700 δραχμῶν.

Τὸ ἐκκλησιαστικὸν συμβούλιον

ΕΥΧΑΙ ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΟΡΤΩΝ

Ὁ κ. ΒΑΣΙΛΙΚΟΣ

Ὁ Βουλευτὴς Χαλκιδικῆς κ. Βασίλειος Βασιλικός, ἐπὶ τῶν ἑορτῶν τῶν Χριστουγέννων καὶ τοῦ νέου ἔτους εὐχέται εἰς πάντας τοὺς Χαλκιδικεῖς Χρόνια πολλά.

Ὁ κ. ΣΑΡΑΦΙΑΝΟΣ

Ὁ Βουλευτὴς κ. Λυσίμαχος Σαραφιανὸς εὐχεται πρὸς ὅλους τοὺς Χαλκιδικιώτας, ὅπως διέλθουν τὰς ἁγίας ἡμέρας τῆς τοῦ Χριστοῦ γεννήσεως ἐν ὑγείᾳ καὶ χαρᾷ καὶ ὅπως τὸ ἐπὶ θύραις ἔτος 1961 χαρίσῃ εἰς αὐτοὺς πᾶν ὅτι ἐπιθυμοῦν.

Ὁ ΔΗΜΑΡΧΟΣ ΠΟΛΥΓΥΡΟΥ

Πρὸς τοὺς δημότας μας τοὺς κ.κ. Δημάρχους καὶ Προέδρους τῶν Κοινοτήτων τῆς Χαλκιδικῆς καὶ ὅλους τοὺς δημότας των, εὐχόμεθα ὁλοψύχως ὅπως τὸ θεῖον μήνυμα τῆς Ἀγάπης καὶ Εἰρήνης ποὺ μᾶς ἐνθυμίζει κατ' ἔτος ἡ Γέννησις τοῦ Θεανθρώπου, ἐπικρατήσῃ εἰς ὅλους μας καὶ εἰς ὅλην τὴν Οἰκουμένην καὶ ὅπως μὲ πίστιν καὶ αἰσιοδοξίαν ἀντιμετωπίσωμεν τὸ ἐπερχόμενον Νέον Ἔτος ἐν ὑγείᾳ καὶ εὐημερίᾳ.

ΑΘΑΝ. ΚΑΡΑΓΚΑΝΗΣ
Δήμαρχος Πολυγύρου

ΟΙ ΕΦΕΔΡΟΙ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΙ

Ὁ Ἐθνικὸς Σύνδεσμος Ἐφέδρων Ἀξιωματικῶν Νομοῦ Χαλκιδικῆς, εὔχεται ὁλοψύχως εἰς τοὺς ἀπανταχοῦ συναδέλφους. Καλὰ Χριστούγεννα καὶ εὐτυχισμένο καὶ χαρούμενο τὸν καινούργιο χρόνο 1961, μέσα σὲ μιὰ ΜΕΓΑΛΗ ΕΛΛΑΔΑ.

Ὁ πρόεδρος
ΣΟΦΟΝΙΟΥ Κ.
Ἔφεδρος Ἀξ)κός

Ὁ γεν. γραμματεὺς
ΤΣΙΑΛΑΣ ΧΡ.
Ἔφεδρος Ἀξ)κός

ΤΟ ΔΩΡΟΝ ΤΩΝ ΕΡΓΑΣΘΕΝΤΩΝ ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΚΘΕΛΟΝΟΣΙΑΚΟΝ ΑΓΩΝΑ

Τὸ ὑγειονομικὸν κέντρον Χαλκιδικῆς εἰδοποιεῖ ἅπαντας τοὺς ἐργασθέντας εἰς τὸ πρόγραμμα ἐκριζώσεως ἐλονοσίας Νομοῦ Χαλκιδικῆς κατὰ τὸ ἔτος 1960 (καὶ οὐχὶ τὸ 1959) ἀποφοίτους γυμνασίου καὶ ἐργάτας, ὅπως προσέρχωνται εἰς τὰ γραφεῖα τοῦ Ὑγειονομικοῦ Κέντρου ἐν Πολυγύρῳ κατὰ τὰς ἐργασίμους ἡμέρας καὶ ὥρας, πρὸς εἰσπραξιν τῶν ἀναλογούντων ἡμερομισθίων δώρου Χριστουγέννων 1960 καὶ νέου ἔτους.

ΥΠΕΥΘΥΝΟΙ ΔΗΛΩΣΕΙΣ

Ὁ ὑπογεγραμμένος Κουπέλης Δημήτριος τοῦ Θεοδώρου κάτοικος τοῦ χωρίου Ζωγράφου Χαλκιδικῆς, δηλῶ ὑπευθύνως ὅτι κατὰ τὴν κατοχὴν καὶ ἐαμοκρατίας παρασυρθεὶς ὑπὸ τῶν κομμουνιστῶν ἐνεγράφην εἰς τὸ Ε.Α.Μ. καὶ ἠργάσθην ὡς μέλος αὐτῆς.

Ἔκτοτε ὅμως καὶ μέχρι σήμερον, οὐδέποτε ἀνεμίχθην εἰς κομμουνιστικὰς συγκεντρώσεις ψηφίζω δὲ πάντοτε ἐθνικὰ κόμματα.

Πρὸς ἀπόδειξιν τῆς ἐθνικοφροσύνης μου δηλῶ ὅτι ἀποκηρύσσω τὸ Κ.Κ.Ε. καὶ τὰς λοιπὰς ὀργανώσεις του Ε.Δ.Α. κ.λ.π. καὶ τάσσομαι ἀνεπιφυλάκτως εἰς τὸ πλευρὸν τῆς πατρίδος καὶ τῆς ἐθνικοφρόνου παρατάξεως.

Ἐν Ζωγράφῳ τῇ 23—11—1960

Ὁ δηλῶν
Δ. ΚΟΥΠΕΛΗΣ

—Ὁ ὑπογεγραμμένος Τσιοπουρίδης Παρασκευᾶς τοῦ Ἀλεξάνδρου κάτοικος τοῦ χωρίου Ζωγράφου Χαλκιδικῆς, δηλῶ ὑπευθύνως ὅτι κατὰ τὸ διάστημα τῆς κατοχῆς παρασυρθεὶς ἀπὸ τὰ ψευδοσυνθήματα τοῦ ΚΚΕ ἐνεγράφην εἰς τὸ κόμμα τοῦτο ὡς μέλος καὶ ἠργάσθην διὰ τὴν ἐπικράτησίν του. Κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἐαμοκρατίας ἀνεμίχθην καὶ εἰς τὴν Ε.Τ.Α. Μετὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῶν νομίμων ἀρχῶν κι' ἐντεῦθεν, οὐδέποτε ἀνεμίχθην εἰς κομμουνιστικὰς συγκεντρώσεις καὶ ψηφίζω πάντοτε ἐθνικὰ κόμματα. Πρὸς ἀπόδειξιν τῆς ἐθνικοφροσύνης μου, δηλῶ διὰ τῆς παρούσης μου ὅτι ἀποκηρύσσω τὸ Κ.Κ.Ε. καὶ τὰς λοιπὰς αὐτοῦ ὀργανώσεις Ε.Δ.Α. κ.λ.π. καὶ τάσσομαι ἀνεπιφυλάκτως εἰς τὸ πλευρὸν τῆς πατρίδος μου καὶ τῆς ἐθνικοφρόνου παρατάξεως.

Ἐν Ζωγράφῳ τῇ 7—12—1960

Ὁ ὑπευθύνως δηλῶν
ΠΑΡΑΣΚ. ΤΣΙΟΠΟΥΡΙΔΗΣ

Η ΕΠΙΛΟΓΗ ΣΤΡΑΤΕΥΣΙΜΩΝ ΚΛΑΣΕΩΣ 1963

ΑΘΗΝΑΙ 23. —Ὑπὸ τοῦ ὑφυπουργοῦ ἐθνικῆς ἀμύνης κ. Θεμελῆ ὑπεγράφη διαταγὴ διὰ τῆς ὁποίας καλοῦνται πρὸς παρουσίασιν εἰς τὰ συμβούλια ἐπιλογῆς ὁπλιτῶν διὰ τὴν ἐξέτασιν τῆς σωματικῆς ἱκανότητος καὶ ἐπιλογὴν οἱ στρατεύσιμοι τῶν κλάσεων 1963 (γεννηθέντες τὸ 1942) ἐξ ἁπάσης τῆς Ἑλλάδος. Οἱ στρατεύσιμοι παρουσιαζόμενοι ἐνώπιον τοῦ Σ.Ε.Ο. δέον νὰ φέρουν μεθ' ἑαυτῶν τὴν πολιτικήν των ταυτότητα, σημείωμα τῆς ἀστυνομίας ἐμφαῖνον τὰ στοιχεῖα αὐτῶν καὶ τὴν διεύθυνσιν κατοικίας των ὡς καὶ πᾶν ἀποδεικτικὸν περὶ τῶν γραμματικῶν των γνώσεων καὶ τῆς τέχνης ἢ τοῦ ἐπαγγέλματός των. Ἡ ἔναρξις τῶν ἐργασιῶν τοῦ ΣΕΟ θὰ πραγματοποιηθῆ ἀπὸ 1ης Μαρτίου 1961.

ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΑΣΤΕΓΟΥΣ

ΑΘΗΝΑΙ 23 —Δι' ἀποφάσεως τοῦ ὑπουργοῦ ἐργασίας, ἐνεκρίθη ἡ χορήγησις στεγαστικῶν δανείων μέχρι ποσοῦ 40.000, 50.000 καὶ 60.000 δραχμῶν ὑπὸ τοῦ ὀργανισμοῦ κατοικίας, διὰ τὴν ἀνέγερσιν ἐργατικῶν κατοικιῶν ὑπὸ δικαιουμένων ἐργατῶν καὶ ὑπαλλήλων, στερουμένων στέγης.

ΕΥΧΕΤΗΡΙΑ

Εἰς τὸν ἀγαπητὸν ἐξάδελφόν μου Θωμᾶν Τσιρωμᾶν ποὺ ἐπέτυχεν εἰς τὰς εἰσαγωγικὰς ἐξετάσεις Ο.Π.Ε. τοῦ πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, εὐχομαι καλὴν πρόοδον.

ΒΙΒΗ ΒΟΓΙΑΤΖΗ

—Τὸ προσωπικὸν τῆς Ταχυδρομικῆς Διευθύνσεως Χαλκιδικῆς εὔχεται ὁλόψυχα εἰς τὸν ἑορτάζοντα σήμερον Διευθυντὴν κ. Χρῆστον Μουχτάρην ΧΡΟΝΙΑ ΠΟΛΛΑ.

—Εἰς τοὺς ἀγαπημένους μας φίλους Μαριγούλα καὶ Σωτήρη Δροβατζίκα, ποὺ ἐτέλεσαν τοὺς γάμους των, εὐχόμεθα κάθε δυνατὴ εὐτυχία.

ΣΩΤΗΡΗΣ—ΣΟΥΛΑ
Στρατονίκη

ΙΔΡΥΣΙΣ ΣΩΜΑΤΕΙΟΥ

Διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 136)60 ἀποφάσεως τοῦ Πρωτοδικείου Χαλκιδικῆς ἐνεκρίθη ἡ ἵδρυσις σωματείου ἐν Ἱερισσῷ ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Σωματεῖον Ἀστέγων Ἱερισσοῦ ἡ Ἀναγέννησις» οὗ τινος σκοπὸς εἶναι ἡ ἐν τῷ πλαισίῳ τῆς νομιμότητος φροντ